

BUTLLETÍ INFORMATIU D'AGRAMUNT I DE LA RIBERA DEL SIÓ

Núm. 219 - Any XIX

MAIG de 1982

Foto: J. M.ª Pijuan

**Cuiners i cuineres de la monumental
paella del "Boom" dels escoltes,
contemplen la seva obra.**

SIO - Butlletí Informatiu Municipal

Redactor en Cap: Jaume Cots i Solé

Redactors: Josep Bertran, Pasqual Castellà, Ricard Creus Jaume Cuñat, Joaquim Felip Josep M.ª Lluch Pere Mora, Jordi Padullés Josep M.ª Pijuan, Teresa Prados, Joan Puig i Rosa-Mari Sera

Col·laboradors: Miquel Aguilà, Jaume Brils, Ramon Creus, Francesc Domingo, Josep Farreny, Jaume Figuera, Joan Novell, Agnès Pedrós, Lluís Pons, Deudat Pont Paulí Ribera, Magda Trepal i Guillem Viladot.

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Lleida)
Impremta G. Vicens - Guimerà, 15
Agramunt

Redacció i Administració
Plaça Església, 1 Apartat Correus 10
Agramunt (Lleida)

Subscripció anual: Espanya 600 ptes.

Estranger 700 ptes.

Número solt 55 ptes.

Dipòsit Legal: L. 138-1964

Publicitat contractada anual:

Una pàgina	5000 ptes. al mes
1/2 "	1500 "
1/4 "	750 "
1/8 "	400 "

Anuncis solts, 50 % d'augment

Ajut especial: 1000 ptes. a l'any

Per a subscripcions i anuncis poden dirigir-se a la Llibreria

Gaspar Vicens - Tel: 39 09 79

o bé a Pere Mora - Tel: 39 03 81

Jaume Cots - Tel: 39 01 32

La Redacció, manifesta la no obligatorietat d'acceptar totes i cada una de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviiïn els col·laboradors a SIO, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig

Els escrits que arribin a SIO, perquè puguin sortir publicats en el mes de data de la revista, han d'ésser presents a la redacció (Apartat, 10) abans del dia 25 del mes anterior.

Manifestem-nos

Avui no parlem, no diem res, la paraula Democràcia ens ha parat la veu, ara ja tot és assolit, ja tot és dit.

Es clar, aquesta paraula ens permet parlar de l'«aparell» de televisió, de la «collita» i inclús ens deixa organitzar campanyes com EL CATALA, COSA DE TOT S, totes elles molt importants per la recuperació i normalització de la llengua i cultura catalanes. Tenim Autonomia, tenim Generalitat, President de la Generalitat, Parlament i festa Oficial el 12 d'octubre. Però a pesar del que ja tenim crec que encara ens falta una cosa, la NACIO.

Tot això ve al cas perquè he estat molt sorprès al rebre l'últim SIO i, tip de buscar, no he trobat cap al·lusió al famós tema LLOHPA (llevat d'una i qui sap si el signant ja és amenaçat); aquest símptoma és molt conegut i s'anomena vulgarment «passotisme», «tansemenfotisme» o «acolloniment».

A molts de nosaltres ens hauria agradat que els Partits Polítics (abans m'he oblidat de dir que també tenim partits polítics) ens oferissin, com és habitual a la campanya electoral, algunes xerrades explicant-nos el que té de dolent aquesta llei per a nosaltres, però no ho han fet i ja els passarem recepta quan tornin al nostre poble.

Si senyors, la LLOHPA portarà conseqüències a la nostra curta i diluïda vida autonòmica (a mi encara em sembla que no pot ser quan diuen que la Generalitat ha aprovat tal cosa o tal altra), unes conseqüències que seran irreversibles si la deixem tirar endavant.

Els qui el 14 de març ens manifestàrem a Barcelona, uns vint mil (según fuentes generalmente mal informadas), creiem que s'ha de retirar el projecte i creiem també que és el moment de fer sortir el cap de sota l'ala i mostrar clarament la nostra opinió, com ha varen fer els sis detinguts a la mateixa manifestació, com ho fan centenars de persones a tots els diaris cada dia en defensa dels sis i com ho fa també, la sucursal del PSOE a Catalunya (llegeixis PSC), que també els passarem recepta quan vinguin.

IGNASI

«Paciència»

Paciència no és aguantar-se, ni obrir un paraigua sota la pluja, ni allò de: «A mal temps, bona cara».

Paciència és acceptar sense renunciar; és un sí i un no; un sí perquè la realitat s'imposa per ella mateixa, sense preguntar-te res; un no, perquè encara creus que no està perdut del tot, sinó al contrari.

Dius sí, perquè no hi ha més remei sinó acceptar els fets. Dius no, a deixar-te anar, a perdre la moral, a la temptació de no lluitar i...

Generalment a aquell qui és pacient, «la processó li va per dintre».

Somriu, dona la mà, sembla com si no passés res. Aguanta, riu, treballa, és amable i, sols espera trobar-se sol, per a deixar anar les llàgrimes.

Ets pacient perquè, a més a més de fort, ets un ser social, i saps que els altres no poden ésser entrists inútilment i que ja n'hi ha prou de mal al món, per afegir-hi el teu feix.

Un pacient és com la fusta vella d'un roure, o com l'energia d'un llac, sempre està a punt per esperar un nou hivern... i florir al maig.

Donem gràcies al Senyor, si tenim la felicitat de comptar, com un amic, a un pacient, com el que hem descrit.

No ho dubtis, quan li hagi parlat i li miris els ulls, sabràs que allí, al fons, t'ha entès, que és fort i que et vol donar vigor.

ASSUMPCIÓ ESPERALBA

AGENDA

ABRIL

dilluns, 12 — DILLUNS DE PASQUA

Encara que el dia no s'ha presentat clar i assolellat com els darrers, això no ha estat cap impediment perquè la gent no sortís al camp a menjar-se «LA MONA», al migdia Agramunt semblava desert, en canvi, els voltants estaven plens de gent atrafegats en fer foc, per coure la carn o el que fes falta.

divendres, 17 — COLLITA

Després de dos anys seguits de collites de cereals migrades, enguany es presenta excel·lent. Segons els entesos, només que ploqui a mitjans del mes de maig i no succeeixi un inesperat desastre atmosfèric, la collita serà plena, cosa que tots voldríem.

dimecres, 21 — CONCERT

Organitzat pel Seminari de Geografia i Història i Associació de Pares d'Alumnes de l'Institut de Batxillerat d'Agramunt, aquesta tarda i a l'Església Parroquial, ha tingut lloc un concert de música Medieval i del Renaixement a càrrec de l'Aula de Música de l'Institut General de Lleida. El públic eren els alumnes de BUP, COU i EGB (segona etapa).

dijous, 22 — JORNADES CULTURALS DE PRIMAVERA

Sota aquest títol s'apleguen una sèrie d'actes culturals, que s'inicien i es perllongaran, en diferents dies, fins a finals del mes de maig, i que han preparat; el Consell de Festes i el Consell de Normalització Lingüística depenents de la Conselleria de Cultura de l'Ajuntament d'Agramunt.

Al capvespre, audició i ballada de sardanes amb la cobla Comtal de Balaguer i que s'han celebrat a la plaça Mercadal.

Més tard i al Foment Parroquial, presentació de la Campanya de Normalització Lingüística i col·loqui entorn «La llengua catalana i la normalització» a càrrec dels professors de català Ernest Cauapé, Pere Mora i Joan Puig, davant d'un públic no massa nombrós.

divendres, 23 — SANT JORDI

El dia ha resultat clar i assolellat, les parades de llibres al carrer i les roses que s'adquirien, han donat coloriu a la diada.

A la tarda, cinema català a l'Avinguda, per als escolars, amb projecció de la pel·lícula «La flauta dels sis barrufets».

A la nit i al Casal, repartiment de premis del V Certamen Literari Sant Jordi de la Vila d'Agramunt.

Seguidament, representació teatral pel grup l'Altern de l'obra «En Pepitu enamorat». Cal ressaltar l'actuació d'aquest grup, que ha resultat una sorpresa molt agradable per als no iniciats amb les noves expressions teatrals. Han presentat —en podríem dir— un espectacle de mim-musical, que ha deixat amb ganes de més als espectadors grans —dissortadament pocs— que allí estaven.

dissabte, 24 — PERE TAPIES

Hà ofert un recital de les seves cançons —aquesta nit i al Casal—, on el públic ha disfrutat qui-sap-lo, donat la «grapa» que imprimeix als seus ritmes i l'humor corrossiu de les seves lletres.

diumenge, 25 — «GRAN BOOM»

Amb aquesta denominació, els nois i noies de l'Agrupament Escolta d'Agramunt, han preparat la trobada d'aquests agrupament que anyalment celebra la Demarcació de Lleida/Solsona/Urgell, en algun indret d'aquesta zona. Al matí, i a les marges del riu Sió —passeig J. Brufau— s'hi han reunit unes 600 persones, on han desenrotllat les activitats de cada branca, una Concelebració Eucarística a l'aire lliure i dinar de germanor, i s'hi va preparar una monumental paella d'arròs per a quasi tots els assistents.

A la tarda, el grup d'animació «Plou i fa sol» ha fet una cercavila i seguidament un espectacle infantil a la plaça del Mercadal, amb participació activa de tota aquesta gent.

APLEC

De Corals Infantils de les Terres de Lleida; enguany s'ha celebrat a Les Borges Blanques on hi han participat els components de la coral «Bon Cant» d'Agramunt.

dijous, 29 — MALTEMPSADA

A l'hora de tancar l'AGENDA d'aquest mes, la Vila va plena de comentaris sobre l'acomiadament inesperat dels treballadors de l'empresa de sacs de paper M. Pera. Aquesta nova fallida industrial importà el deixar sense llocs de treball, de 20 a 25 persones més.

EDITORIAL

Benvingut

Ben sovint, la periodicitat de «SIO» (una publicació mensual), condiciona en certa mesura la puntualitat de les nostres manifestacions.

D'aquí ve que amb certa freqüència —més, potser, de la que voldríem—, els comentaris d'aquesta columna arribin als nostres lectors amb un xic de retard, circumstància aquesta que pot donar a la nostra editorial un regust més aviat de crònica o de reportatge.

En aquesta ocasió, però, s'han invertit els conceptes i hem de parlar de futur, si bé que molt immediat.

Ens hem assabentat que està prevista la inauguració, en data ben pròxima, del recinte de piscines i pista poli-esportiva que s'està construint des de fa un any a la nostra vila. Es una obra important de la que en teniem una gran mancança i que difícilment s'hauria pogut portar a terme sense l'ajut (tant econòmic com d'orientació tècnica) de la Generalitat de Catalunya, i el nostre Ajuntament, en justa correspondència i com a gustosa prova d'agraïment, va creure oportú cursar invitació al M. H. JORDI PUJOL I SOLEY, President del nostre Govern autonòmic, amb el prec de què volgués assistir als actes inaugurals i donar, amb la seva presència, més relleu als mateixos.

Es el propi Ajuntament el que ens informa que el President ha volgut acceptar la invitació i, per tant, si no sorgeixen impediments de difícil previsió, el tindrem entre nosaltres en data no molt llunyana que serà anunciada oportunament i que, si bé no ha estat encara puntualment fixada, sí que podem situar-la dintre la primera setmana del proper mes de juny.

Quan «SIO» torni a sortir al carrer, ja s'haurà esvaït l'ocasió de rebre a tan alt dignatari tal com ell es mereix i, per això, malgrat que sigui una mica a la bestreta, aprofitem aquesta ocasió per a dir-li, ja des d'ara. **BENVINGUT, HONORABLE PRESIDENT!** «SIO»

EL VELL I L'OCELL DE GUILLEM VILADOT

La primavera ens ha sorprès alegrement en veure que amb la florida dels arbres, el nostre escriptor, Guillem Viladot, ha publicat un nou llibre: *El vell i l'ocell*, dins de la col·lecció «La Gavina» de l'editorial «La Galera».

De fet, ja fa temps que estem a l'espera de nous llibres viladotians, ja que l'any passat ens anuncià la pròxima aparició de dues novel·les, *Discurs horitzontal* i

L'amo, que no acabem de veure definitivament impreses; deu ser per qüestions d'editorial.

I justament, ara a l'abril ha fet un any que aparegué al públic la darrera obra de Guillem Viladot, *La finestra induïda*, que sortia d'allò a què ens tenia acostumats ja que es tractava de l'addició dels articles apareguts al diari barceloní de «El Correo Catalán» i que, per tant, no es tractava de res que poguéssim qualificar de «ficcio», sinó més aviat d'«assaig».

Amb *El vell i l'ocell*, en Guillem Viladot ens ha sorprès doblement. Primer, ja ho hem dit, perquè no ens l'esperàvem. Segon, perquè es tracta d'un llibre destinat als infants. Així, el nostre apotecari-escriptor entra de ple i amb bon peu en el món de la literatura infantil (li haurà seduït el seu gran amic Josep Vallverdú?).

S'ha de dir que, realment, més que un llibre és un conte (té 54 pàgines en total!) magníficament il·lustrat per Conxita Rodríguez (i llàstima que els dibuixos siguin a un sol color).

Qui el llegeixi es sentirà transportat a la seva infantesa i podrà somniar, de la mà d'en Daniel, el protagonista, coses meravelloses. Qui el llegeixi comprendrà per què en Daniel, després d'haver tingut un fabulós somni i d'haver conegut un vellet captaire, un bon dia dirà a sa mare que ja sap què vol ser el dia de demà: «llaurador», encara que no un llaurador com els altres, sinó «un llaurador del cel».

Finalment, cal dir que el llibre està molt ben imprès: tapes de cartró fort, ben relligat, lletres grosses, paper de qualitat, etc. Aspectes que ja són propis dels llibres infantil. Llàstima (i aquest és el segon lament) que aquesta sigui la raó, i potser hi hauríem de sumar el fet de tractar-se d'un llibre escrit en català (fins quan haurem de pagar peatge!), perquè a les llibreries es vengui al preu de 320 pessetes.

Amb *El vell i l'ocell*, doncs, hom disposa d'un conte magníficament ben escrit —no oblidem les arrels poètiques de les quals parteix tot el llenguatge de Viladot— que va destinat als infants, però que seria una pena que se'l deixessin perdre els grans.

JOAN PUIG

- Confeccions AGRAMUNT
Avda. M. Jolonch, 44 Tel. 39 00 17
- Electricitat ALBAREDA
Pl. Mercadal, 9 Tel. 39 08 04
- Pastisseria i Forn BARÓ
Sió, 12 Tel. 39 07 09
- Lampisteria J. BARRIL
Pl. Amball, 56 Tel. 39 06 70
- Bar BLANC i NEGRE
Avda. J. Mestres, 28 Tel. 39 07 02
- Motos BOVET
Carrer Institut Tel. 39 09 99
- FORN CAMATS
Sant Joan 4, Tel. 39 02 38
- MAGATZEMS COTS
Plaça Mercadal Tel. 39 01 32
- FERRETERIA ESCOLÀ
Guimerà, 3 Tel. 39 01 65
- Mobles ESCOLÀ
Avda. M. Jolonch 28 Tel. 39 07 85
- Material Construcció A. ESTEVE
Avda. M. Jolonch, 6 Tel. 39 02 60
- FOTOS FONT
Sió, 31 Tel. 35 04 34- Seu d'Urgell
- Bar FRANKFURT del Sió
Pl. Pou, 22
- SABATERIA HUGUET
Pl. Església, 7 Tel. 39 06 63
- Planxisteria GARCIA
Carrer Institut, 12 Tel. 39 07 56
- Carnisseria JORDINA
A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37
- Torrans i Pastisseria A. LLUCH
Pl. Pou, 1 Tel. 39 00 30
- QUEVIURES MORA
Sant Joan, 42 Tel. 39 03 81
- Sastreria-Confeccions NOGUERA
Sió, 8 Tel. 39 02 14
- Queviures Cal PANTON
Avda. J. Mestres Tel. 39 01 41
- Electricitat i Fontaneria P. RIERA
Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14
- TORRONS ROIG
Avda. M. Jolonch Tel. 39 02 33
- Taller Miquel ROVIRA
Avda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86
- Panyeries SABADELL
A. Guimerà Tel. 39 00 54
- Queviures R. SERA
Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85
- Esparteria Josep M. TORRES
Sió, 35 Tel. 39 08 39
- FARRATGES VIÑALS
Avda. Catalunya Tel. 39 00 31
- Peixateria VILLALTA
A. Guimerà, 6 Tel. 39 60 83

Història i Anecdolari

El turó que s'aixeca a la banda de llevant de la vila, ajardinat i ple de vegetació, el coneixem amb dues denominacions: el Convent i els Dipòsits. Abans del segle XVII havia de tenir un altre nom, suposant que el tingués, perquè encara no hi havia res del que hem esmentat. Només sabem que al cim d'aquell tossal, arrodonit i segurament pelat per totes bandes, en aquella època hi existia una capella dedicada a Santa Llúcia, que pertanyia a la Confraria del Sant Esperit.

Ben mirat, la capella de Santa Llúcia comença a sortir a la història amb motiu de l'establiment dels franciscans a la vila. Segons expliquen els erudits, el senyor Ponç de Peramola féu testament a Barcelona el dia 15 de maig del 1607 i determinà que els seus béns servissin, entre altres obres pies, per fundar un Convent de Franciscans a Agramunt. El mateix any moria el testador i fruit de les gestions de l'Ajuntament d'ací i del Consell Provincial de l'Orde, fou la vinguda de la primera Comunitat l'any 1614. També diuen que de moment i a falta d'un altre alberg, els religiosos ocuparen la Casa de la Vila. Igualment contenen que la Confraria del Sant Esperit els cedí la capella de Santa Llúcia per tal que, en aquell indret, hi edificuessin un Convent o Collegi pels Confreres. Es de creure que l'esmentada Confraria a més de la Capella els degué facilitar mitjans econòmics per ajudar a la realització del projecte.

Tenim, doncs, al 1614 una comunitat de franciscans a Agramunt, amb estada interina en unes dependències municipals i una capella extramurs per celebrar els cultes. Econòmicament disposen de la deixa de Ponç de Peramola i de les presumibles, si bé no confirmades, aportacions econòmiques de la Confraria del Sant Esperit. Amb tot, els ingressos no devien ser massa abundants, perquè fins deu anys més tard, el 19 d'octubre del 1624, no es posà la primera pedra del Convent.

La construcció fou lenta, perquè en finalitzar el segle, el Convent encara no estava acabat. Una altra informació diu que mentrestant els frares vivien en una casa al costat de la Capella de Santa Llúcia, que era de l'esmentada Confraria del Sant Esperit.

Aquella mansió religiosa era coneguda també com a Collegi de Sant Bonaventura, perquè els seus ocupants es dedicaven a l'ensenyament primari i, a més, donaven classes de llatí. El Collegi estava obert a tothom; però no tenim cap notícia sobre l'abast de la seva actuació cultural.

El Pou del Gel, construït segurament en ple segle divuit, és trobava en el recinte conventual i els frares n'eren els propietaris. El que no sabem és si la conservació del gel era un servei que prestaven els mateixos religiosos o bé si es limitaven a arrendar el pou a la vila. Probablement era això darrer.

L'any 1835 vingué la desamortització i el Convent fou abandonat pels seus ocupants. El temps que tot ho anorrea s'encarregà de la resta i quan a primers de l'actual segle es construïren al cim del turó els dipòsits de l'aigua, s'acabà de netejar aquell planell de les pedres que encara no s'havien aprofitat per altres construccions.

Aquest any 1982 es commemora el vuitè centenari del naixement de Sant Francesc d'Assís, fundador de l'Orde que ens honorà amb la seva presència i el seu servei durant dos-cents vint-i-un anys, des del 1614 al 1835. Els agramuntins també ho podríem celebrar a la nostra manera, per exemple, ¿per què no ens dediquem aquest any a recuperar el Pou del Gel, un dels pocs vestigis que ens queden del desaparegut Convent? La tasca de posar-lo a la vista seria fàcil i, si més no, podria ser un atractiu turístic.

Consti que la idea no és meva, aquesta proposta de recuperació la va expressar, públicament, un bon amic, el dia Divendres Sant, al retorn del Via-Crucis matinal que, precisament, es clogué al peu del turó del Convent. Considero interessant la proposta i per aquest motiu, me'n faig ressò.

Per la meva part, afegiré que el dia 15 del present mes de maig farà exactament tres-cents setanta-i-cinc anys del testament de Ponç de Peramola, el qual es pot considerar el punt de partida de l'establiment dels Franciscans a Agramunt.

Lluís PONS i SERRA

LLIBRERIA — PAPERERIA

L'ESPIGA

OBJECTES D'ARTESANIA
TREBALLS MANUALS

Un establiment per a un millor servei

AGRAMUNT

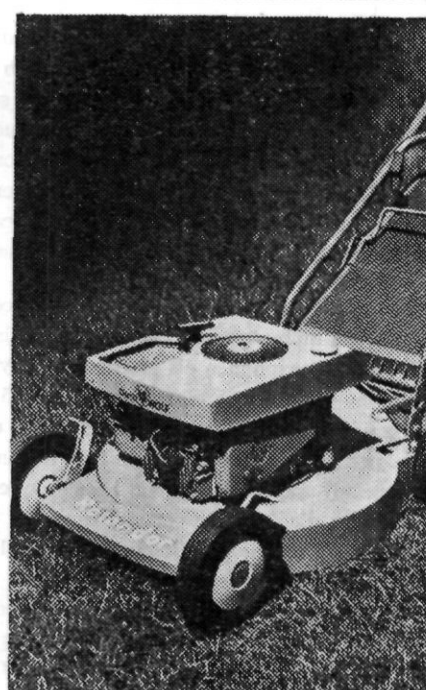
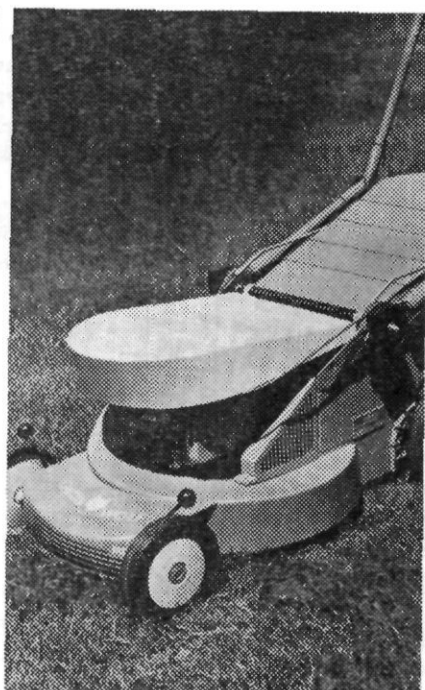
GRUPO CONSIST S.A.

SACS DE PAPER - BOSSES DE PLÀSTIC - TRANSPORTS

CTRA. TÀRREGA, s/n. ☐ CORREUS n.º 25

☎ (973) 39 02 00 (4 LÍNIES) ☎ CONSIST

AGRAMUNT (LLEIDA) ESPANYA

CORTACESPEDES DE TODOS LOS TAMAÑOS

Potentes, seguros, fuertes, manejables, prácticos, eficaces.

TODO LO QUE VD. PUEDA NECESITAR PARA SU JARDIN
LO ENCONTRARA EN NUESTRO DISTRIBUIDOR

MOTORES FORNS

RECAMBIOS Y ASISTENCIA TECNICA GARANTIZADOS

Avda. Cataluña, 28 - 29 - Tel. 31 08 46

TARREGA

CONSEJERO
DISTRIBUIDOR

...PUNT I COMA...

L'ensordidor aplaudiment va cloure la seva actuació. Hi havia moltes riallades que encara no s'havien pogut dominar i ell estava allà saludant amb el barret a la mà, el cap esverat amb aquell cabell de color verd i la rialla d'orella a orella.

Entrà al camerí amb pas feixuc i va seure davant l'il·luminat mirall. El petit tocador estava ple de perruques dels colors més insòlits, nassos postissos amb les formes més simpàtiques, ulleres de plàstic, barrets, plomes i pintures amb les quals es cobria unes quantes arrugues, uns ulls enfonsats de mirada trista i una expressió que ningú no coneixia sota el graciós i polit maquillatge. Qui ho hagués dit que sota aquells gestos animadors i aquell somriure ample s'amagava un home capaç de plorar.

Tot mirant-se al mirall i amb un cotó humit, començà a descobrir la seva vertadera imatge. Un cop tret tot vestigi de pintura, allí es trobava ell amb els seus sentiments, amb els seus ideals, els seus pensaments i una bona colla d'anys que començaven a fer-li nosa. «*Ja se m'acaba i ja en tinc ganes. No ha estat fàcil res del que he fet, però no em queixo ni puc reprotxar res als qui em posaren en l'ofici quan encara el que faig avui és un intent d'imitar-los.*» I en pensar això, notà la mirada penetrant, agraïda, que els pares li revelaven des d'aquells quadres que omplien les parets del camerí. Es reconfortà. Passejava la mirada pel seu petit entorn i s'aturava en cada un dels seus èxits recollits en alguns trofeus i moltes fotografies. Havia estat una gran rialla per a tothom i sempre havia fet esperar amb deler la seva actuació. Del seu passat pensava viure el demà. Però ara començava a sentir-se cansat; els moviments eren lents, la veu de vegades li tremolava. Molts dies en acabar la jornada i fer un repàs del dia, no quedava satisfet.

Un parell de cremes per a refrescar-li i protegir-li la pell i amb una lentitud quasi monòtona tornà a pintar-se la cara. Recordava que un dia, en plena actuació, hagué d'improvisar un número no gens fàcil. En acabar-lo plora va la seva emoció en un racó. Les paraules «*Què fas? Un pallasso no plora mai*» que aquell infant al descobrir-lo plorant no pogué evitar, li havia donat forces moltes vegades. Es mirà exigent al mirall i amb el perfilador de llavis s'allargà la rialla una mica més. La perruca altra vegada, el nas pòtis, el barret...

— *Prepara't per a sortir de nou!*

— *Ja vinc.*

El truc a la porta gairebé l'havia espantat tot i que l'esperava d'un moment a l'altre.

Es posà la jaqueta apedaçada; un breu repàs i tot agafant la guitarra deixava altre cop el camerí. En acostar-se a l'entrada del circ l'envaí el fort murmull impacient dels qui restaven dins a l'aguait. La il·lusió de saber-se esperat li donà noves forces. Respirà fort i arrapant-se a la guitarra entrà anunciant a la mainada que venia d'un país de caramels.

TERESA PRADOS I CAMARDONS

BANC CENTRAL

el seu banc amic

Més de 1596 Sucursals i Agències

SUCURSAL D'AGRAMUNT

Àngel Guimerà, 5
Tels. 390093 i 390008

L. COMENGE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPERATS - MOQUETES - CORTINATGES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

Telèfon 39 07 18

Noticiari de la Ribera del Sió

Coordina:
Pere Mora

PREIXENS (Informa, Ramon Fontanet)

— Les obres de la carretera de Preixens a Castellserà, s'han posat a la subhasta i han estat adjudicades per la seva realització, a l'empresa Sisteró.

— Les festes de Pasqua al poble, han estat molt animades ja que han vingut molts forasters, bastants de Barcelona.

— Degut a l'abundància de pluges d'aquests dies passats, s'han fet bastants espàrrecs al bosc, tant és així, que hasta gent de Barcelona, n'han vingut a buscar.

— Aquest any hi ha molts conills de bosc i el curiós és que quasi no es mengen el sembrat, ja que la saó que hi ha, ha fet créixer herba tendra per tot arreu.

— Estem contents que el jovent tingui el Club al poble, però voldríem que el cuidessin una mica més, perquè les portes queden quasi sempre obertes i, l'altre dia el tocadiscos va tocar tota la nit; no el van desconnectar, sort que n'hi ha un de gran que ho vigila bastant bé.

PRADELL (Informa, Ricard de Pradell)

El dia 13 d'abril vàrem ser invitats a un sopar pel Sr. arrendatori del vedat. Hi assistí gent de tot el poble, i vam quedar tots contents.

L'Ajuntament ha començat a fer obres. S'eixamplà primer dos trossos de camí, que per cert han quedat molt bé. Això ens reportarà un gran avenç sobretot al temps d'estiu, ja que les collitadores per travessar el poble havien de donar una gran volta amb la conseqüent pèrdua de temps. Feta aquesta millora, s'han posat a pavimentar la costa de cal Baleri i la plaça de l'arbre.

Està projectat posar els noms dels carrers, amb cartells de rajola esmaltada. Hem vist la mostra i quedaven molt bé.

MONTGAI (Informa, Concepció Ribalta i Solé)

— Aquest mes, tenim sort de les festes de Setmana Santa, ja que no hi havia gaires notícies.

— El poble es va animar amb la presència de molts «barcelonins» que van venir a passar uns dies de festa, així com molts infants que, aprofitaven el seu temps lliure, per jugar pels carrers i places.

— El diumenge de Rams, es va fer la tradicional processó i benedicció dels rams d'olivera. A la tarda, també es va celebrar la processó al Calvari, igual que pel divendres Sant.

— Els altres dies, també van estar ben plens d'actes religiosos, que són els protagonistes de la Setmana Santa.

— Aquest any, no es van poder realitzar les «caramelles». Esperem que l'any vinent es preparin amb temps.

— I el dilluns de Pasqua tothom a menjar la «mona». Aquest any, potser per por de la pluja, molts grups de nens i nenes, així també com de joves, es van quedar a menjar-la pels voltants del poble (que també, val a dir-ho, té llocs ben bonics).

I el dimarts tots a treballar, i els estudiants també, ja que aquest any no els van deixar aquest dia per reposar.

LES PUELLES (Informa, M.ª Antonieta Boncompte)

OBRES: S'ha arranjat la casa, que va comprar el Sr. Rogeli, (antic guarda del poble). S'ha arrebossat i s'hi ha portat la llum i l'aigua. Ha quedat molt bé.

Si Déu vol, durant el mes de maig, s'arreglaran tots els camins del terme.

— Bicicletes avall, bicicletes amunt. Què vol dir això? Doncs bé, això vol dir, que ja fa bon temps i que el poble torna a estar quasi ple.

— En un camí del terme, a prop del poble, s'han trobat bastants pollastres morts. Es una llàstima, a més a més de ser una cosa desagradable, es poden propagar tota mena de pestes.

MAFET D'AGRAMUNT (Informa, Antonieta Figueres)

ABRIL. — El dia 1 a dos quarts d'onze de la nit, un camió carregat de porcs que havia anat a pesar, en una falsa maniobra, es va quedar penjat de costat, dues rodes a dalt i dues rodes a baix de la bàscula, van haver d'anar a buscar una pala a Agramunt afil que el pogués aixecar a plòm, per sort, tot quedà en un ensurt.

SOCIETAT DE NOSTRA SRA. DEL REMEI. En una reunió de socis que es va fer a primers d'any, es va prendre l'acord per majoria, que la germandat (sala cafè i ball) passés a finançar-se a si mateixa i es quedés desvinculada de la tutela de la junta administrativa, per la qual cosa es va decidir augmentar la quota, aquest mes ha estat el primer en pagar-se 300 pessetes trimestre en lloc de les 150 que es pagaven.

VEDAT. Hi ha molt per dir, però de moment, esperaré per veure com s'acaba tot, segons com es solucioni, tindrè tema llarg.

POBLACIO. El nombre d'habitants que actualment té el poble de 154.

ALMENARA ALTA (Informa, Raül Ripoll)

EL CANAL. Han aparegut, una altra vegada després d'alguns dies de tranquil·litat, la «maquinària» del canal, per continuar les obres de complement del revestiment del canal. I el primer que han fet, és trancar-nos les canonades que porten l'aigua potable al poble. Ens hem de carregar de paciència perquè aquestes obres són a benefici de tothom, i arribarà el moment en què tot quedarà al seu lloc i arreglat.

— Estava projectat el fer les voreres al poble; ja s'han fet, però, no al gust de tothom. Ha quedat, la plaça, molt neta.

LA DONZELL (Informa, Josep Rovira)

— Aquest any sembla que, si no hi ha cap entrebanc, hi haurà una bona collita; ja és hora. El camp es veu esplèndid.

— Per fi ja tenim de nou, el vedat arrendat, se'l tornen a quedar els mateixos arrendataris, ara que no tornin les tormentes de l'any passat que tant van perjudicat la caça, especialment les perdius, per ara, la temporada es presenta molt bona.

MONTCLAR D'AGRAMUNT (Informa, Maite i Montse Galceran)

SORTIDA. — El dia 25, quasi tot el poble va anar a visitar, com cada any, l'ermita de Salgar. Per començar la diada, es va oferir una missa a la Mare de Déu, la qual és la del Carme, després es pujà a la penya, on el camí és bastant dolent i relliscós. Per últim, el mossèn, junt amb bel jovent, vam fer una carnada prop de la font.

— Aquest mes, s'han instal·lat alguns dels telèfons que hi havia demanats, però encara en falten uns quants.

AMONESTACIONS. — A la porta de l'església de Montclar, han estat posades les dues amonestacions de: M.ª Carme Cluet Vilalta, amb Josep Francesca Brescó, de Montclar i d'Artesa de Segre, respectivament. L'altra és la d'Anna M.ª Oriola Pujol, amb Miquel Solé Roset, de Montclar i d'Agramunt, respectivament.

PUIGVERD D'AGRAMUNT (Informa, Joan Avellana i Mora)

— Com és costum en aquestes dates de Setmana Santa, es va fer la tradicional processó del Diumenge de Rams, amb l'assistència de la mainada amb les palmes i palmons. Les majoreles varen ar-

reglar el monument, amb molt bon gust i en tots els actes religiosos assistint-hi molta gent.

— Algunes famílies del poble que normalment tenen granges, han connectat l'aigua del pou per, així, d'aquesta manera, poder facilitar les seves necessitats.

— Aquest mes, s'ha desenrunat un terreny que hi havia dins del poble, d'aquesta manera, s'ha començat a fer obres, per a la construcció d'un cobert, propietat de Ramon Andreu.

— El dia 25, es van casar Joan Eroles i Samarra, amb Maria Rosa Fifiàna i Setau, a l'Ermita de Sant Eloi de Tàrrega. D'aquesta manera, el poble augmenta en un habitant; els desitgem moltes felicitats per a molts anys.

CASTELLNOU D'OSSO (Informa, M.ª Rosa Sendrós)

— El dia 15 d'abril es va arrendar el terme de Castellnou a un ramader de Claravalls. Aquest any se n'ha obtingut més diners que els altres anys. Lògicament, la gent estaran més contents.

MONTFALCO 'D'AGRAMUNT (Informa, Teresa Rovira)

— QUASI JA ESTA: Les obres de pavimentació del poble, de les que ja us en vaig parlar, ja estan quasi acabades. S'ha treballat ràpid i bé, i de no haver estat per la pluja (sempre benvinguda), ja estarien acabades.

Està quedant tot molt rebé, els treballadors són tots gent del poble que s'esmercen en deixar-ho tot maco i, ho aconsegueixen! A més, cal dir, que el dirigent, que és el batlle del poble, passa sempre al davant amb molta idea i diligència.

Amb un cap així, i amb aquests treballadors: Com no ha de quedar bé!

— TERME: Aquest mes, és notícia, ja que s'ha arrendat. L'arrendatari és l'Aleix de Claravalls, i n'ha pagat molts diners.

BELLVER D'OSSO (Informa, Jordi Pedró)

ABRIL. — Encara en mes de març, el dia 28 s'organitzà a Cisteró, una cursa atlètica, un cross, i els de Bellver no hi mancàrem, tant participants com públic, tant petits com grans. Això desvetllà a uns quants el neguit i la necessitat de fer i practicar l'esport. Així, doncs, les tasques esportives no trobaren la seva cloenda el 28, sinó que durant tot el mes d'abril i amb propòsit de seguir-ho hem organitzat una mena de classes a les quals hi participem molts joves.

TAMBE I AQUEST ANY, AL CERTAMEN: Una vegada més el neguit literari ha fet de les seves al nostre poble, si així com a Cisteró no hi va haver massa sort, a Agramunt al Certamen literari Sant Jordi sí. Està vist que tenim més cor d'escriptors que d'atletes. La participació al Certamen, fou força considerable i el nombre de premis que han anat a parar a Bellver, també. Vegeu-ne l'escrit dels guanyadors en altres planes de Sió, els dos germans Flotats i la Pedró.

DE CARA EL PROGRES: El progrés agrícola es concreta en nova maquinària més còmoda... per una feina no tan pesada.

Així, alguns han millorat les seves eines i d'altres n'han adquirit de noves, destaquem: dues recollectores i un tractor, els tres marca MASSEY-FERGUSON.

EL MOSSEN HA PASSAT COMPTES PER ALT: De la campanya per adquirir nous objectes, les xifres són aproximades. Aquest mes m'ha dit, que els diners ingressats pugen a l'altura de 160.000 ptes. havent de destacar les aportacions de la Diputació (25.000) ja cobrades la setmana passada, i la d'un fill del poble resident fora (50.000). Amb els diners ingressats, hem restaurat de bell nou alguns objectes, d'altres els hem comprat i fins i tot aquesta setmana passada hem comprat la custòdia. Gairebé ja ho tenim tot. Només em resta agrair a tothom que ha participat a la campanya, ben de cor, moltes gràcies.

CONTINUEN EMBELLINT BELLVER: ara ha estat cal Miquel i cal Agustí. A cal Miquel li han rentat la cara i l'han pintada. A cal Agustí, l'interior i la teulada.

MONT-ROIG DE SIÓ (Informa, Rosa M.ª Miralles)

— Ja han passat les festes de Pasqua i una altra vegada a tornat a la rutina.

— Ens han vingut bastanta gent forastera, a passar uns quants dies al poble, però ara el poble, ja ens ha tornat a quedar com com sempre.

— El bon temps, ens va afavorir les festes, encara que les celebracions quarèsmals no han estat com els altres anys, ja que quedaren interrompudes per l'estat en què es trobava el mossèn, no gaire bo en aquells dies, i no va poder venir cap altre de fora, ja que estaven tots ocupats.

— El qui va voler seguir la tradició es va haver de desplaçar a d'altres llocs.

També es va rifar la tradicional «mona» de Pasqua, que va quedar al poble.

LES PALLARGUES (Informa, Teresa Boncompte)

— El dia 9 d'abril al matí, vora Les Pallargues, va tenir lloc el 2^{on} CROSS COMARCAL DE LA SEGARRA. Els participants pallarguins que formen part de l'equip Plans del Sió, van obtenir quatre medalles, la qual cosa va suposar un enorgulliment per part del poble:

— En Francesc Sorribes, en la categoria Mini-Benjamins i la Mercè Abellana, en la categoria Alevins, van quedar classificats en primer lloc.

— La Rosa M.ª Gabernet, en la categoria de Pàrvuls i la Rosa M.ª Abellana, en la categoria de Mini-Benjamins, obtingueren medalla de bronze.

— El dilluns de Pasqua, dia 12 d'abril, no hi va faltar la típica menjada de la mona, festa que sempre resulta amena i divertida per a tots.

GRAN MERCAT
EL REBOST

Carrer de Sió, 15

OPTICA AGRAMUNT

- * Montures i vidres graduats
- * Tota mena de reparacions (plaquetes, patilles...)
- * LENTS DE CONTACTE
Tenim tot tipus de productes per al manteniment i neteja de les vostres lents de contacte. Demaneu informació.

Veniu i comproveu la graduació de de les vostres lents

Optic Diplomat: JOSEP ESTEVE

Avda. M. Jolonch, 6, 2.^{on}
(Cal Burgos) Tel. 39 02 60
HORES CONVINGUDES

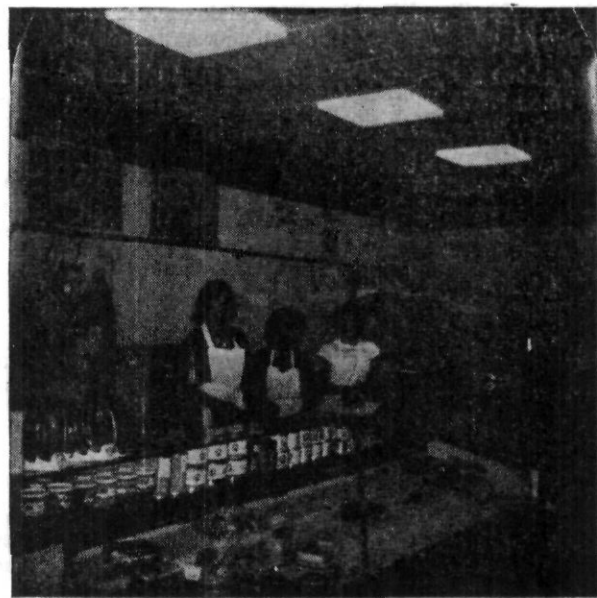
Auto - Escola

Martí

Cotxes de Lloguer

Ripoll

Urbanització
Verge del Socors
Telèfon 39 01 61

Establiments **GALCERAN**

Carnisseries
Queviures

Tels. 39 00 11 - 39 01 81
AGRAMUNT

5 de juny de 1982

Inauguració del Polisportiu Municipal

que consta de tres piscines, una pista polisportiva,
vestidors i zona verda.

ACTES

Dia 5 - A les 18'30. Acte inaugural amb la presència del
**Molt Honorable President de la
Generalitat, senyor Jordi Pujol i Soley.**

Exhibició de patinatge artístic

Competició de natació

Partit d'hoquei patins

Partit de voleibol

Partit d'handbol

Partit de bàsquet

Partit de futbol sala

Dia 6 - A partir de les 10 del matí i durant tota la
jornada, es disputaran nombrosos encontres
de totes les categories, dels diversos esports
de pista.

**AGRAMUNT, maig de 1982
CONSELL MUNICIPAL D'ESPORTS**

RAMADER

Assistiu del 2 al 6 de Juny a LLEIDA AL SALÓ NACIONAL DE LA INDÚSTRIA I EL COMERÇ DEL PORCÍ

INCOPOPORC-3

EXPOSICIÓ DE:

- Productes de Veterinària.
- Sistemes i material per a la distribució d'aliments.
- Pinsos i correctors.
- Sistemes de calefacció i ventilació.
- Paraments per a granges.
- Sistemes de desinfecció i aïllaments.
- Elements de construcció de granges i naus prefabricades.
- Sistemes de recollida i tractaments de fems i purines.
- Materials i articles complementaris.

JORNADES TÈCNIQUES:

Sota la direcció de la Conselleria d'Agricultura i Ramaderia de la Generalitat de Catalunya Es debatiran una sèrie de temes vitals per a la porcinocultura, amb la participació directa de grangers, ramaders i tècnics nacionals i estrangers, en ponències sobre la cria del porc vinculada a la seva demanda, genètica, nutrició, patologia i maneig d'explotacions porcines.

EXHIBICIÓ DE BESTIAR PORCÍ:

Sementals. Cries. Exemplars de reproducció. Certificats de genealogies de diverses raças Subhasta de Bestiar Selecte.

PUNT DE TROBADA DE LA PORCINOCULTURA ESPANYOLA

Suplement n.º 15

V CERTAMEN LITERARI DE SANT JORDI

VILA D'AGRAMUNT

NOMBRE DE PARTICIPANTS

Serà difícil igualar en nombre de participants la fita aconseguida en aquest darrer *certamen literari*: 413 participacions! D'aquestes, 219 concursaven a poesia (compareu-ho a les 143 de l'any passat) i 194 a prosa (també compareu-ho a les 159 de l'anterior certamen). Una bona xifra de participants que ens fa pensar en un futur esperançador i en l'encert d'haver iniciat i continuat un certamen com aquest.

JURAT

Per segon cop consecutiu, els redactors de «Sió» componiem el jurat encarregat de jutjar les participacions i atorgar els premis. També com l'any passat es van constituir dos jurats, un de poesia i un de prosa, amb la finalitat d'alleugerir la feina. Perquè cal dir que era una autèntica feina llegir-se amb atenció tants poemes o narracions.

Quan va ser l'hora de valorar el material presentat per «poetes i escriptors», els jurats van haver de sospesar, discutir i rellegir amb profunditat. Sobre tot hi va haver llargues valoracions i repetides votacions per tal d'establir quines eren les poesies mereixedores dels primers guardons.

PREMIS

Com l'any passat, també aquest cop es van donar una colla de premis, repartits segons les edats. En total foren 28, 13 primers premis i 15 accèssits. Els premis consistien en lots de llibres en català per un valor aproximat de 3.000 pessetes. Els accèssits, més senzills, estaven formats per l'obsequi de dos o tres llibres, un dels quals havia estat regalat per la Caixa d'Estalvis de Catalunya.

Com se sap, les deliberacions del jurat es fan sempre desconeixent el nom dels autors; és després, un cop s'han elegit els poemes i les narracions, quan es descobreix el sobre on hi consta el nom de l'autor. Això ho diem perquè, a pesar de l'anonimat en què ha de jutjar el jurat, és curiós constatar com dels premiats d'enguany n'hi ha uns quants, set, que «repeteixen», que ja ho foren l'any passat.

TEMES

Els qui vam tenir l'oportunitat de llegir totes les composicions presentades vam constatar com sovint hi ha una temàtica específica per a cada edat. Els més petits alguns cops coincidien explicant-nos aventures o històries relacionats amb la seva vida,

un gat i un gos, el sol, etc. Els «poetes», pel seu cantó, dedicaven sovint els seus versos a la primavera, a Sant Jordi, a les roses, al mar (!) o a algun indret del poble. I era curiós veure com a mesura que els concursants eren més grans, aquests temes s'anaven arraconat per substituir-los per altres que presentaven plantejaments filosòfics entorn el sentit de la vida, l'amistat, o per certes reivindicacions humanes i, fins i tot, ecològiques, i, sobretot, per l'amor. A destacar, potser de tot plegat, el pessimisme i la sensibilitat amb què alguns adolescents de 13 i 14 anys sembla que es miren aquest món, la vida.

L'ACTE DE REPARTIMENT DE PREMIS

A la tarda del dia de Sant Jordi, l'Ajuntament va oferir als escolars del municipi, com a premi a la participació al *Certamen Literari*, un assaig de cinema. Als locals de l'Avinguda es projectà la pel·lícula en versió catalana, *La flauta dels sis barrufets*. No cal dir que va ser un èxit i que la sala gran estava plena de gom a gom.

Fou al vespre, a les deu, quan es van repartir els premis als guanyadors en un acte que es va fer al teatre del Casal uns moments abans que es presentés l'obra «*El Pepitu enamurat*» pel grup l'Altern de Barcelona. Membres del Consistori que estaven presents a l'acte feren entrega dels premis als guanyadors, encara que en algun cas no va ser possible, ja que no tots hi eren presents. Entretant, es van llegir les «millors» poesies. L'acte va ser simpàtic i curt i sempre animat per l'escalf i l'aplaudiment i de les 300 persones que hi havia presents.

V Certamen

PREMIS DE POESIA

El jurat format pels redactors de *Sió*, Jaume Cúfiat, Joaquim Felip, Josep M.ª Lluch, Pere Mora, Josep M.ª Pijuan, Teresa Prados i Joan Puig, després d'haver llegit i deliberat entorn les 219 composicions poètiques i tenint en compte els grups a què pertanyien, decidí el següent resultat:

Fins a 8 anys (34 participants). — Premi a «*Els ocells canten i ballen*», de Francesc Xavier Gené i Bosch, d'Agramunt (8 anys).

— 3 accèssits a «*Les estrelles il·luminen*», de M.ª Teresa Figuera i Gasull, d'Agramunt (8 anys); «*Les orenetes*», de Marta Torrecasana i Omedes, d'Agramunt (8 anys); i «*La primavera*», de Montse Miralles i Pons, d'Agramunt (8 anys).

De 9 i 10 anys (42 participants). — Premi a «*La mar*», de Carme Ribes i Carbonell, d'Agramunt (10 anys).

— 2 accèssits a «*Sant Jordi*», de Jaume Areny i Joval, d'Agramunt (10 anys); i a «*La Rosa*», de Núria Farré i Roig, d'Agramunt (10 anys).

D'11 i 12 anys (40 participants). — Premi a «*La paraula*», de Teresa Vilanova i Areny, de Preixens. (11 anys)

— Accèssit a «*Recordança*», de Judit París i Figueres, de Mafet (12 anys).

De 13 i 14 anys (37 participants). — Premi a «*Deixa'm estimar*», de Josep Flotats i Sangrà, de Bellver d'Ossó (14 anys).

— Accèssit a «*La soledat*», d'Isabel Infante i Márquez, de Puigverd d'Agramunt. (13 anys)

Literari de Sant Jordi

Vila d'Agramunt

De 15 a 18 anys (62 participants). — Degut a la nombrosa participació, el jurat va creure convenient atorgar dos premis per a igual en aquest grup. Premis a «La posta», de Josep M.ª Puig i Bosch, d'Agramunt; (16 anys) i a «Busco», de Montse Ortiz i Quer, d'Agramunt (17 anys).

— Accèssit a «Ones blanques», de Núria Gaya i Agudo, de Mollerussa.

Majors de 18 anys (4 participants). — Premi desert.

— Accèssit a «A vosaltres estimats», de Ramon Mel Moncasi i Curià, de Mollerussa.

★ ★ ★

PREMIS DE PROSA

El jurat format pels redactors de Sió, Josep Bertran, Pasqual Castellà, Jaume Cots, Ricard Creus, Jordi Padullés i Rosa-Mari Sera, deprés d'haver llegit i deliberat entorn les 194 redaccions o narracions i tenint en compte els grups a què pertanyien, decidí atorgar els següents premis i accèssits:

Fins a 8 anys (56 participants). — Premi a «El Ricard i l'avió de paper», de M.ª Dolors Ricart i Amenós, d'Agramunt (7 anys).

— Accèssit a «El sol», de Noemí Escassany i Domingo, d'Agramunt (6 anys).

De 9 i 10 anys (69 participants). — Premi a «En Tonet, el tardaner, i la bicicleta», de Manuel Serra i Barril, de Pradell (9 anys).

— Accèssit a «El llibre», de Carme Ricart i Amenós, d'Agramunt (9 anys).

D'11 i 12 anys (25 participants). — Premi a «El nen que va perdre la rialla», de Marisa Gilabert i Santiveri, d'Agramunt (10 anys).

— Accèssit a «Dac», de Jordi Creus i Verni, d'Agramunt (12 anys)

De 13 i 14 anys (10 participants). — Premi a «L'avi», de Montse Andreu, de Les Pallargues (14 anys).

— Accèssit a «Posta de sol damunt la mar», de Jordi Castro i Pérez, d'Agramunt. (14 anys)

De 15 a 18 anys (24 participants). — Premi a «Angoixa», d'Assumpció Flotats i Sangrà, de Bellver d'Ossó (18 anys).

— Accèssit a «Els teus ulls, la teva rialla, les teves mans... petita», de Carme Pedró i Balagueró, de Bellver d'Ossó (16 anys).

Majors de 18 anys (9 participants). — Premi a «Pensaments», de Carme Pujol i Oliva, d'Agramunt.

— Accèssit a «Descoberta d'una vida», de Paquita Vilalta i Massana, d'Agramunt.

Premi especial a un tema que tracti el folklore d'Agramunt o la Ribera del Sió (1 participació) a «Els contes dels Avis», realitzat pels alumnes de segon de BUP de l'Institut de Batxillerat d'Agramunt.

★ ★ ★

Agramunt, 23 d'abril de 1982

Dia de Sant Jordi

EN RICARD I L'AVIÓ DE PAPER

Un dia, en Ricard va agafar un full molt gran, d'un metre; llavors va fer un avió; li va costar molt, però el va fer. Va afegir aparells i hi ficà una ràdio.

Després es va ficar al damunt, i engegà el motor i... zuuuuum!, va volar.

Va veure núvols, estrelles; s'acostà al sol tant, tant i tant que el paper se li cremà.

Viatjà sobre el motor; se li desvià, va caure a terra d'esquena i es trencà quatre costelles i digué a la seva mare: «Mare, he viatjat, he vist núvols, estels i, sobretot, el sol». I cap aquí, cap allà, aquest conte s'ha acabat, i si véns a casa meva te'l tornaré a explicar.

(Premi narració fins a 8 anys)

M.ª DOLORS RICART I AMENÓS

LA MAR

*Mar ets gran,
molt gran.
Ets calmada, furiosa.
Les teves ones
plenes d'escuma
naveguen, naveguen,
fins arribar a la platja.
Sembla que tardin molta
estona a marxar
per fer més llarg
el seu bes contra
les roques.
Tu, mar, bressoles al sol
damunt l'horitzó
mig rogenic.
Quan les teves ones
amb grans crestes
arriben a la platja
em mullen els peus
plens de sorra.*

(Premi a la poesia de 9 a 10 anys)

M.ª CARMÉ RIBES I CARBONELL

ELS OCELLS CANTEN I BALLEN

*Els ocells canten i ballen
així, aixà. Els ocells volen d'un
lloc a l'altre cantant i ballant
així, aixà. Semblen banderes blanques.
Oh quin goig fan, cantant i ballant.
Els ocells aniran,
oh quin goig, cantant i ballant.
Els ocells sembren la pau per aquí, per allà
cantant i ballant com els ocells ho fan.*

(Premi de poesia fins a 8 anys).

FRANCESC XAVIER GENÉ I BOSCH

EN TONET, EL TARDANER I LA BICICLETA

Hi havia una vegada en un poble de la Segarra, un noi que es deia Tonet, però el poble li deia «Tonet el tardaner». La seva mare tenia una lleteria. En Tonet cada dia abans d'anar a l'escola havia de reptir llet per tot el poble, però com que havia d'anar a peu amb un carretó arribava tard a l'escola perquè també hi havia d'anar a peu. Un dia, en Tonet el tardaner, se'n va anar al mercat a comprar amb la seva mare.

Va veure que un noi tenia un aparell que en fer pedalar corria molt. En Tonet va pensar:

— «Això deu valer molts diners!».

En Tonet cada setmana se n'anava al mercat i cada dia trobava aquell noi amb l'aparell. Un dia, en Tonet li va preguntar:

— «Quant val això?»... El nen li contestà: «tretze pessetes».

— «I com es diu aquest aparell?»... El nen li contestà: «Es diu bicicleta».

En Tonet en arribar a casa va pensar: «d'aquí en endavant treballaré al sortir de l'escola! Segurament em pagaran si recullo papers per les cases». A l'endemà ja estava contractat pel senyor Pepito, un tal senyor que pagava molt bé, pagava mitja pesseta per

dues hores de 6 a 8. En Tonet cada dia anava per les cases a buscar papers i cada dia anava pujant de cèntims fins arribar a les tretze pessetes, però el que li faltava era saber on es podia comprar la bicicleta.

En Tonet un altre dia se'n va anar al mercat a buscar aquell noi i quan el va trobar li va preguntar:

— «¡Eh noi! no em recordes?»... El noi li contestà: «Ah sí, ets el qui em va preguntar allò de la bicicleta».

En Tonet li va dir: «bé, ja està, el vull fer una altra pregunta, ¿on te la vas comprar?»... El nen li va dir: «Al poble veí.»

En Tonet mentre se n'anava a la seva casa es va preguntar:

— «Em sembla que d'aquí al poble veí hi ha sis quilòmetres.»

I en arribar a casa va preguntar a la seva mare:

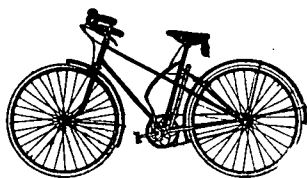
— «Mare, ¿podré anar demà al poble veí en comptes d'anar a l'escola?».

La seva mare li digué: ¿per què hi vols anar? En Tonet llavors li va dir la raó per què volia anar; llavors la seva mare li va dir que sí.

A l'endemà va aixecar-se abans que tots els dies i se'n va anar camí del poble veí, sense esmorzar perquè ja estava massa emocionat. En arribar al poble veí va voltar per tot el poble, això que era bastant gran, en ferreteries, botigues, llavors va mirar a un lloc on feien carretons i a l'aparador hi havia una bicicleta. La va comprar, valia tretze pessetes. En Tonet va marxar a casa molt content. Quan el poble se'n va «enterar», li van dir: «Tonet el ràpid».

(Premi narració 9-10 anys)

MANUEL SERRA I BARRIL

LA PARAULA

*Sé una paraula màgica
que us voldria ensenyar.
Sé una paraula màgica
que voldria pel món escampar.
De lletres reduïda
i de contingut tan gran
que tota la gent unida
l'hauriem d'anar cridant.
No volem guerres ni invasions
ni morts ni tristors.
Que parin els canons!!
Volem viure, Senyor!!
Una sola paraula diré
per al món, sense cridar.
Una sola paraula diré
i a aquells que manen, faré pensar.
Per arma, l'amor;
per munició, l'alegria;
per senyera, el cor;
jo, per això, la sang donaria.
Homes i dones, petits i grans,
oblidem el passat,
unim totes les mans
i cridem; l'hora ja ha arribat:
Visca la Pau!!*

(Premi a la poesia d'11 a 12 anys)

TERESA VILANOVA I ARENY

L'AVI

L'avi sempre em duia de passeig. Era un home vell, llarg, sec, que portava uns pantalons apedaçats de vellut i una camisa a quadres. Duia una boina que li cobria la calba. Jo sempre li prenia i deia rient:

— «L'avi no té cabells, l'avi no té cabells...». I imitava la manera de caminar de l'avi. Jo era molt petita i tots reien de la meva actuació, però l'avi no reia, l'avi es quedava quiet i exclamava: —«Ai, filllet!...».

Què volia dir aquest «ai filllet!...?»: Potser recordava que ell, de petit, també reia del seu avi. Potser

també li prenia la boina i l'imitava. Potser en veure'm riure pensava en els seus temps d'infant i en tot allò que la vida se li havia emportat. Li havia pres la joventut, la força, els sers que més estimava i, fins i tot, tal com deia aquella néta tan riallera, els cabells, uns cabells rinxolats, foscos, que formaven part del seu orgull.

Anava amb l'avi a passeig, em duia agafada de la mà. De vegades ens trobàvem amb algú i li deia a l'avi: —«Au, au, Pere... de passeig...». I el Pere, l'avi, responia: — Au, au...

Aquesta era la seva manera de saludar. L'avi era un home trist i solitari. Quasi mai no enraonava. Volia que els altres ignoressin la seva presència. Callava i mirava fixament amb uns ulls apagats, arrugats pels anys.

Però a l'avi li agradava la meua companyia, igual que a mi m'agradava la seva. Jo necessitava algú per explicar-li totes aquelles coses que explica un infant i l'avi era l'única persona que m'escoltava. Els germans, amb els quals ens portàvem molts anys, tenien d'altres coses a fer, i els pares, dues persones d'edat avançada, estaven sempre amoïnats. Però quedava l'avi, tranquil i pacient, disposat a escoltar-me.

L'avi es veia a si mateix vell i feble, acabat. El seu lloc de pare en la família havia estat suplantat pel seu fill. El meu pare l'alimentava, el vestia i procurava que no li faltés de res, però ell necessitava sentir-se útil i jo era l'única persona que podia ajudar-lo. Amb la meua innocència aconseguia fer-lo feliç.

Vaig anar creixent i l'edat em separava cada vegada més d'ell. Jo no me n'adonava, però l'avi sí. L'avi em trobava a faltar. En poc temps va envellir molt, a vegades, el veien plorar d'amagat. Els pares deien que tot això ho feia l'edat. «Els anys fan a les persones estranyes» — aquesta és una frase que sovint deia el pare.

Va anar passant el temps i un dia l'avi es va morir. Es va morir de sobte una nit quan tots dormíem. Ningú no el va veure patir, a ningú no va molestar. El metge va dir que havia estat un atac de cor. El vam enterrar. El pare plorava; plorava perquè també ell s'anava fent vell.

(Premi narració 13-14 anys)
MONTSE ANDREU

DEIXA'M ESTIMAR!

*Deixa'm somniar,
deixa'm creure que tu ets aquí.
Tu i jo enmig de la foscor.
Ni una paraula,
ni un mot
s'escapava dels teus llavis.
Jo, callat, no podia dir res.
En tenia prou amb sentir-te
al meu costat.
El teu alè, càlid
m'arribava al rostre;
això em feia feliç.
Veia les teves mans
que em buscaven en la nit.
El teu cos s'apropava
cridant amb una veu
que sols podíem percebre
tu i jo.
Els teus llavis, una brasa
que em cremava.
Els teus ulls, l'immensitat del mar.
Els cabells, l'or fet desig.
Els teus braços, les cadenes que m'empre-
[sonaven.
Però...
el teu cor s'arrefredà,
la petita flama s'apagà.
Deixa'm viure en aquell món que vam
[crear,
fet d'amor i d'innocència.
No vull despertar d'aquest somni
i trobar-me fit a fit
amb la solitud,
amb la fredor de les parets,
amb la fosca de la nit.
Deixa'm recordar aquells dies
en què uns braços em sostenien,
unes mans em guiaven
i un cor m'estimava.
Deixa'm somniar.
Deixa'm recordar.
No et puc oblidar.
Deixa'm estimar!*

(Premi a la poesia de 13 a 14 anys)
JOSEP FLOTATS I SANGRA

EL NEN QUE VA PERDRE LA RIALLA

Hi havia una vegada, en un petit poblet, un circ de pallassos.

Hi anava molta gent a veure'l i en Jordi no es va voler perdre l'espectacle. Per fi, van sortir els pallassos i vinga fer riure a la quitxalla; i en Jordi va riure tant que se li va escapar la rialla i va començar a buscar-la per tot arreu. El noi era de la vila d'AGRAMUNT.

L'endemà del dia dels pallassos va ploure i els nens a l'escola no van poder anar al pati i es van quedar a la classe explicant acudits, però en Jordi no va poder riure perquè no tenia rialla i en sortir del col·legi va anar a una botiga d'objectes perduts i va dir:

— «No hauran trobat pas una rialla?».

El senyor de la botiga va respondre:

— «No, no hem trobat cap rialla».

Després d'una setmana d'haver perdut la seva rialla va veure un gat que en duia una que era la seva i va dir:

— «Gat, gatet, bonic, bufó, no em podries donar aquesta rialla?».

El gat li contestà:

— «A canvi d'una sardina».

I el nen va donar una sardina al gat i el gat la rialla al nen.

I així en Jordi ja va poder riure sempre.

(Premi narració 11-12 anys)

MARISA GILABERT SANTIVERI

PENSAMENTS

Els silencis estan plens de paraules; la soledat, de companyia. Paraules que acusen, que afalaguen. Els silencis escrutadors de fora cap dintre, que descobren racons ignorats, ocults, racons immensos com mars profunds.

¿Què hi ha dintre de la nostra imaginació? ¿Quin poder mou els fils del nostre cervell, que igual ens fa quasi omnipotents o ens veiem infinitament limitats?

Quina força més poderosa tenen els nostres pensaments que ens fan volar en totes direccions, sense barreres ni controls de cap mena. Et fan disfrutar i assaborir infinitament, pots convertir-te en la més poderosa de la terra i tot seguit ser com una ventafocs, i en ambdós ser completament feliç.

Cal, però, frenar la fantasia excessiva i tocar de peus a terra. Jo m'escapo a cada instant de mi mateixa; és necessari arribar a la medulla del meu jo amb la reflexió, únic camí per no ser una desconeguda.

Amic de la meva soledat, no m'abandonis; paraules dels meus silencis, no cal·leu mai, no; acuseu-me, desperteu en mi la inquietud de millorar-me. Feu possible sortir de la nostra rutina que ens «aborrega» i conforma de trobar-ho tot fet, i encara que ens repugnen els sistemes vigents, per comoditat acallem aquesta veu imperiosa que es revela i anem rutilant pendent avall, avall, avall...

(Premi narració de 18 anys)

—Pseudònim— «GESPA»

LA POSTA

*El Sol es va fonent
i l'ombra s'ho va menjant tot.
I recolzat en el vell arbre
un jove recorda l'amor.
I en el llunyà horitzó
emmarcat de roig i llum,
la fesonomia d'una noia.
I un nom surt dels seus llavis,
un nom que crema,
un nom que dol.
I alhora, una llàgrima rebel
s'escapa dels seus ulls...
I el Sol imperturbable,
indiferent al juvenil dolor,
es va enfonsant darrera... tot
emportant-se la imatge
del seu primer amor.
I un Sol nou sortirà demà...*

(Premi a la poesia de 15 a 18 anys)

JOSEP M.ª PUIG I BOSCH

«ANGOIXA»

Parets blanques que regalimen humitat i tristesa.
Trebols blancs, freds i nostàlgics.

Pels passadissos, infermeres amb bata blanca van
[i vénen.

A la cambra sense llum s'hi distingeix un home.
Un home que fou, ja fa anys, carn de roure, fort i
[valent.

Ara: cabells blancs. Anys closos en cada replec de la
pell color de terrissa. Els braços com arrels d'olive-
ra s'han convertit en una càrrega feixuga. Les mans
tremoloses, els ulls sense claredat. Cos pesat, caigut.
Caminar cançoner.

Home de mirada tendra i rostre confiat. En els
seus llavis, l'esboç d'un somriure en evocar un vell
record, que de seguida s'apaga.

— «On has anat a parar vell rodamón?».

I la força de la joventut, la teva seguretat en tot.

Aleshores el món estava als teus peus i el volies
canviar.

Es massa tard, ja és demà. Els anys no es poden
desfer.

Avui, quanta solitud! Per dormir sovint amb ella,
ara és la seva amant, un dolç costum. Ella li és fidel
com una ombra. No, no està mai sol amb la seva so-
litud. Passen llargues nits tots dos cara a cara. Ella
serà a l'últim dia la seva última companyia. Moriran
junts en aquella cambra amb l'ofegat anhel de tro-
bar aquell paradís, ple de llibertat que ell tan desit-
java.

Per la finestra, el sol mandrós s'ajeu. En la foscor
es comencen a retallar les ombres nocturnes d'una
lluna malatissa.

Ja ha passat un altre dia; un dia rutinari ple de
deseperança com ahir.

Darrera els vidres els seus ulls blancs i profunds
com el mar, avui empetitits pel preu de l'angoixa,
contemplen estranys un insòlit espectacle: entre nú-
vols metàl·lics apareix una bombolla de gent alineada,
bolets colossals, rectangles de ciment i estructu-
res perfectes formen un horrible trencaclosques hu-
mà fet de pedra i cartró; ni un arbre, ni un ocell, no-
més murs unicolors i monòtons.

Què diferent era el seu món! Era un somni d'in-
fants: sense programar ni planificar. Sense egois-
mes ni abandó.

La seva mirada s'allunya en el temps i recorda
aquell món que ell volia bastir, aquella illa sense re-
alitat que tant va cercar caminant amb l'alforja ple-
na d'illusió.

Es pregunta on és aquell tros de terra on el nen no
plora, el deficient és feliç i l'avi no fa nosa.

Ell sap que morirà oblidat en aquest món hostil.
Sap que aquest món artificial que l'envolta no té lloc
pels vells. Sap ue són objectes inútils que destorben.

Ningú no s'adona que els vells s'aconformen amb
un raconet blau de cel, verd i vermell d'herba i ro-
selles.

Ningú no recorda que un dia en ser nens també
van jugar, que en la joventut van estimar, i més tard
van lluitar.

Tothom ignora que la seva única aspiració és l'ai-
re net per respirar i una mica, només una mica
d'AMOR.

(Premi narració 15-18 anys)

ASSUMPCIÓ FLOTATS I SANGRÀ

BUSCO

No busco ser lliure,
sinó la llibertat.
No busco la vida,
sinó la veritat.
Busco el que es busca
i no es deixa de buscar,
busco quelcom
que no puc trobar.
Ens parlen d'amor
i de llibertat,
ens parlen d'un món
sense realitat,
ens parlen de tot,
però no ens deixen parlar
car diuen que la nostra hora
ja ens arribarà.
Per què tant silenci
i bona voluntat?
Per què tanta alegria
i superficialitat?
Per què tant de plor
que ens és amagat?
Per què hi ha tanta vida
que es deixa de costat?

(Premi a la poesia de 15 a 18 anys)

MONTSE ORTIZ I QUER

El Pilar d'Almenara

Amb en Joan Llovet, que és un bellmuntec de mar i muntanya perquè, de Bellmunt, salta a la mar i s'embarca a la fragata que té amarrada a Caldetes, hem fet, no fa gaire, l'ascensió del Pilar d'Almenara, venint d'Agramunt, on havíem fet una escalada relacionada amb la situació administrativa del cèlebre monument i aprofitada per honorar, una vegada més, els exquisits torrons de mel i avellana i la xocolata de pedra de renom gastronòmic universal.

A uns 4 quilòmetres de la ciutat torronera i musical, capital de la Ribera del Sió, podeu deixar el cotxe aparcat a la vora de la carretera, als peus del turó d'Almenara i d'allí escalar els tres-cents metres de corriol de muntanya entre esbarzers, mates de farigola i romani i a l'ombra d'un bosquet de gatoses i alzineres d'on surten, fugint espiritats, llebres i conills, indiscutiblement, independentistes.

Quan haureu arribat dalt del turó i reposat una mica de l'esforç de l'ascensió, quedareu, sorpresos de les dimensions del Pilar i constatareu que té uns set metres de diàmetre, que és buit de dins i que la paret cilíndrica té prop de dos metres de gruix, sense parlar de l'alçada que és de 15 metres, encara que de baix estant, tingueu la impressió que en té més de 40.

El Pilar, construït al cim més alt de la serra, es troba a 450 metres sobre el nivell del mar i com que presideix per la banda nord la Ribera del Sió, i pel sud, el pla d'Urgell, s'hi ajunten els corrents de mar i els muntanyencs i esteu segurs que al cap d'uns minuts quedareu despentinats.

Que el lloc és estratègic ja ho reconeix el testimoni científic del «Instituto Geográfico Nacional» de Madrid que a instal·lat, al costat del Pilar, una columna indicativa que allí hi ha el «vèrtex n.º 1 de la triangulació de Catalunya».

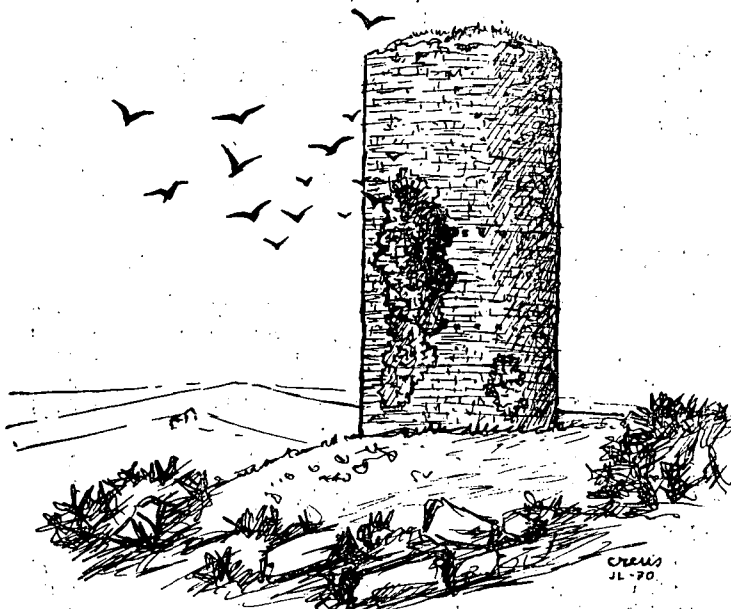
Si fa un dia clar i si hi aneu, escolliu-lo sense núvols) no us cansareu d'admirar els paisatges i, àdhuc sense ulleres de llarga vista (que són de recomanar), veureu a l'horitzó urgellenc la serra de Prades com a teló de fons i, de la plana, els campanars de Tàrraga a l'esquerra i els de Balaguer i Lleida a la dreta i, molt més prop, els de Tornabous, Castellserà, Belcaire, Linyola, Les Penelles i Bellmunt. Pel costat Nord, tota la Ribera del Sió, d'Agramunt a Montgai, i la massa imponent del Montsec.

Es veuen unes fosses que circunden el Pilar, ara plens d'herbes salvatges, que devien servir de trinxera durant les guerres. Les herbes són tendres i això vol dir, que l'aigua no pot ésser a gaires metres de profunditat.

Però la gran descoberta de la nostra escalada ha estat l'anomenada «Mezquida», una capella en ruïnes, a dos-cents metres del Pilar i al mateix nivell d'aquest. Al nostre modest parer l'esmentada mezquida no té res d'islàmica; car no hi han traces de minaret per cridar als fidels a la pregària, de cara a la Meca.

Ben al contrari, l'arquitectura sembla gòtica religiosa i, segurament, construïda tres segles després del Pilar, que se suposa és del segle XI. El que queda de la capella, (el fons d'un altar i una paret de l'absis), fa pensar en una esglésiola d'ermita a la que devien assistir el guarda del Pilar i els seus familiars i habitants del caseriu d'Almenara situat a dos quilòmetres cap a La Guàrdia de Tornabous. Això si la capella no fou edificada «després» de la fugida dels àrabs, cosa possible.

Pel segle XI hi havien àrabs a Balaguer i Lleida, com n'hi havien a les terres aragoneses. Eren regnes de taifes, petits reietons que

guerrejaven més entre ells que contra els cristians de la reconquesta i que, no tenint prou forces militars defensives, solien pactar amb els senyors feudals, com ho feren amb el Cid al qual pagaven tribut. A més a més, no imposaven llur religió islàmica i respectaven la catòlica. És natural que les emirs lleidatans fessin construir el Pilar d'Almenara des del qual es podien fer senyals al castell de Bellmunt, ara també en ruïnes, i d'aquest a Balaguer.

Els àrabs de Catalunya, en general, no eren moros de l'Àfrica del Nord, com els que s'establiren a Còrdova, Granada i Sevilla, sinó àrabs que venien de Bagdad i de Damasc a conseqüència de les lluites sectàries i dinàstiques entre Omeies i Abasides (que encara duren avui entre l'Irak i l'Iran, perquè el fanatisme religiós és un foc que no s'apaga mai). Eren gent treballadora, pagesos i artesans, que venint dels deserts aràbics, descobriren la terra promesa de València i de Catalunya, països de recs i d'arbredes exuberants.

La reconquesta a Catalunya fou cosa dels catalans, dels almogàvers i de les tropes feudals ajudades pels francs de Carlemany. Però els àrabs deixaren traces i així ho demostren els noms de nombrosos pobles de les terres lleidatanes (Albatàrrec, Alguaire, Almenara, Alfarràs, Albagès, Almatret, Alpicat, Alcoletge, Alentorn, etc.).

El Pilar d'Almenara ha estat testimoni silenciós dels grans esdeveniments de la nostra història. Per això ens l'estimem tant. Ha vist les batalles dels almogàvers contra la mitja lluna, la desfílada dels senyors feudals cap a les Creuades de Terra Santa, la guerra dels Segadors contra els abusos de les tropes castellanes, la resistència nacional contra Felip V. I també ha vist la naixença del Canal d'Urgell i la transformació miraculosa de les terres ermes de secà en jardins i plantacions. I àdhuc fou víctima, pel 1938, d'una canonada dels «nacionales» quan, en ple hivern, les tropes republicanes reculaven cap a Artesa i els Pirineus. I un esboranc de més d'un metre quadrat, a mig Pilar, de cara al sud, n'és el trist record. Potser caldria reparar-lo.

Mireu. De Pilars —observatoris— vigies, dels temps dels àrabs, n'he vist a d'altres llocs, sobrevenints de l'edat mitjana, però de dimensions com el d'Almenara cap més. I en cap altre lloc hi he trobat les ruïnes d'una capella gòtica, ni vestigis d'edificacions, com al nostre, on encara podreu veure nombroses pedres tallades, de dimensions considerables, amb inscripcions misterioses per als no iniciats en els secrets de les pedres mil·lenàries.

Catalans que l'heu vist, aneu-lo a veure. No és cap castell sumptuós, ni cap joia de l'art, però els pobles de l'Urgell i de la Segarra l'estimen perquè té mil anys i ha estat testimoni de les joies i els dolors de les nostres comarques.

DOMENEC DE BELLMUNT

L' Ajuntament Informa

FACTURES APROVADES

Muns, S.A., material servit per obres Municipals	6.348
Autocars Torres, viatges a Montclar i Mafet, Reis	5.000
id., id. a Arbeca (esports)	12.000
Llibreria l'Espiga, material per oficines Municip.	9.188
Sugrañes i Cia., material per Oficines Municip.	3.825
Tintoreria Gatell, rentar vestits Reis	6.250
Ferran Ribera, treballs terrenys Municipals	5.750
Ramon Creus, per encàrrecs a Lleida	8.000
Mobles Escolà, materials per edificis Municip.	3.077
E.S.A., per combustible vehicles Municip.	9.166
FECSA, força mitriu elevació aigües, gener-82	181.677
FECSA, enllumenat dependències Municip., gener-82	8.818
FECSA, enllumenat públic, gener-82	324.874
Foment Pro-Mercat, aportació mes de febrer-82	11.000
Grup d'Escacs, per diferents partits	10.472
Xarxa Cultural, per exposició humor gràfic	14.000
Agrupació Escolta C.A.U., donatiu cantada caramelles	10.000
Transports Costa, S.A., Transports paquets	3.774
Lluís Vila, plaques i senyals	22.932
Id. Id. Id.	19.032
Comercial Malagueña, una bandera d'Espanya i escut	6.195
Subscripció Butlletí Vidal Local	627
Autocars Torres, viatge a Anglesola	5.600
Id. Id. Id. a Castellserà	7.500
Id. Id. Id. a Bellvis	11.000
L'Espiga, material servit oficines Municipals	4.773
La Cultural, material servit, oficines Municipals	12.150
F. Santamaria, per un viatge de llenya	18.809
Lluís Esteve, treballs de fusteria edificis Municipals	12.150
Jaume Vidal, treballs excavadora terrenys Municipals	66.600
La Cultural, subscripció Avui, 1 ^{er} trimestre	2.455
Id., material servit oficines Municipals	4.765
Casa E. Juez, id. id.	20.400
M. ^a Neus Torres, despeses compravenda, notaria	7.176
Pere Boncompte, pinso servit escorxadador Municipal	1.800
Joan Molgó, material servit obres Municipals	1.937
Josep Pla, trofeus 1 ^{er} Cross Intercomarcal	6.250
Id., gravar plaques Cross Intercomarcal	775
Id., trofeus 1 ^{er} Cross Intercomarcal	3.500
Ferreteria Ros, material obres Municipals	12.350
Id. id. id. id.	9.632
Id. id. id. id.	29.998
Comercial Eco, clor servei d'aigües Municipals	7.400
Id. id. id. id.	3.700
Id. id. id. id.	7.400
Id. id. id. id.	9.720
Ferreteria Molinet, material obres Municipals	7.548
Foment Pro-Mercat, aportació mes de març-82	11.000
Antoni Esteve, material servit obres Municipals	52.670
Antoni Roch, material servit d'aigües	11.730
Comercial Sans, material servit oficines Municipals	8.370
E.S.A., combustible vehicles Municipals	16.074
Francesc Lucas, material obres Municipals	52.568
A.T.M., material oficines Municipals	600
MEIN, material zones verdes	104.079
Ros-Roca, material servei recollida d'escombraries	6.100
J. Areny, begudes recepcions oficials	2.560
Editorial Aranzadi, subscripció legislació 1982	6.700
Sugrañes, material oficines Municipals	1.850
FECSA, enllumenat públic Verge dels Socors	11.851

Pera d'Agramunt, subscripció La Mañana, 1982	9.000
Id., material oficines Municipals	3.910
Id., id. id.	10.337
Seguretat Social, import assegurança	227.045
Tabarés, confecció Seguretat Social	8.610
Arpalsa, material oficines Municipals	3.000
La Alianza, conducta mèdica abril	9.540
FECSA, enllumenat públic març 1982	311.743
Id., enllumenat dependències Municipals març 19882	11.385
Id., força motriu elevació d'aigües	179.874
Antoni Durany, obres reparació a l'agregat de Montclar	44.375
Electricitat Torrents, material obres Municipals	1.341
FECSA, enllumenat Institut E.G.B.	30.008
L'Espiga, material servit oficines Municipals	52.469
Novetats Figuera, material secció quintes	300
La Mañana, anuncis mes de març-82 Edicte	13.400
AVUI, id. id. id.	8.000
Ramon Penella, treballs obres Municipals	5.200
Jordi Bertran, servei transport des de Barcelona	3.730
Ibarz, reparació vehicles Municipals	1.000
Miquel Rovira, reparacions vehicles Municipals	78.730
Merceria Joani, material servit abril	1.600
Foment Pro-Mercat, quota mes d'abril	11.000
B.O.E., anunci B.O.	1.680
Id., id. id.	2.880
Id., subscripció 1982	1.200

Cambra de Comerç i Indústria de Tàrraga

Exposició pública del Cens Electoral de la Cambra Oficial de Comerç i Indústria de Tàrraga

ANUNCI:

1. En acompliment del que disposa, respectivament, a l'article tercer del Decret núm. 17-1981 de la Generalitat de Catalunya en relació a l'article 18 del Reglament General de les Cambres Oficials de Comerç i Indústria i Navegació d'Espanya (Reial Decret 753-1978) i a l'article 3.º de la Ordre del Departament de Comerç i Turisme de la Generalitat de data 13 Març 1982, l'exemplar del Cens electoral d'aquesta Cambra serà posat al públic a la seu Corporativa, Plaça Major n.º 4 de Tàrraga, des del dia 21 d'abril fins el dia 21 de Maig de 1982, ambdós inclosos.

2. L'horari d'exposició serà de les 9 a les 13 hores, tots els dies hàbils.

3. Durant els dies i hores d'exposició pública del Cens es presentarà un servei d'assistència que atendrà les consultes que sobre les dades figurades en el cens es desitgi formular, per part de les persones que el consultin.

4. En acompliment del núm. 2 de l'article 18 del Reglament General de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria i Navegació les reclamacions que - qui cregui oportú - desitgi efectuar, podran ser formulades a la pròpia seu corporativa, fins a les 13 hores del dia 3 de juny de 1982.

5. Oportunament es publicaran els diferents actes del procés electoral al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i a la premsa diària de Lleida.

Tàrraga, 20 d'abril de 1982.

Crònica de l'Agrupament

75è ANIVERSARI DE L'ESCOLTISME

En la primera de les col·laboracions a SIO d'aquest curs esmentàvem el fet de què enguany l'Escoltisme celebra el seu 75è aniversari (1907-1982); alhora, ens fem el deure d'anar informant dels actes que en ocasió d'aquest esdeveniment s'acassin realitzant en les diferents associacions i organitzacions escoltes escampades arreu. Ens ha arribat fa pocs dies el telegrama adreçat pel cardenal Casaroli, en nom del Papa Joan Pau II, al secretari de la Conferència Internacional Catòlica de l'Escoltisme, del qual en reproduïm un fragment:

«Ocasió 75 Aniversari fundació Escoltisme Sant Pare expressa gustós la seva profunda simpatia per moviment que ha educat en tants de joves valors humans autèntics com, respecte a la natura, lleialtat, fidelitat a la Llei i a la Promesa, responsabilitat, servei... De tot cor el Papa invoca la protecció de Déu sobre tots els escoltes, així com sobre llurs educadors».

També dins el marc del 75è Aniversari de fa unes quantes setmanes totes les associacions Escoltes i Guies de l'M.S.C. (Moviment Scout Catòlic) estan preparant una Trobada per a Pioners/Jarvelles a nivell d'Estat; tindrà lloc, si Déu ho vol, els dies 3 al 9 d'agost a l'illa de Zuaza, al País Basc. Aquesta empresa ha rebut el nom d'ITACA i la participació en ella, demana per part dels assistents, una forta animació, un cert nivell tècnic, un determinat estil i un coneixement profund de la pròpia realitat nacional i cultural.

SORTIDES DE PASQUA

Els Ràngers/Noies Guies van sortir els dies 3 i 4 d'abril. Aquesta vegada es tractava de fer la ruta que pel Congost del Segre duu a Alòs de Balaguer sortint del Dispensari de la presa de Camarasa. Aquesta part de la caminada ocupà gairebé tot el matí. Havent dinat restava encara fer el camí fins a Salgar, indret que havia d'acollir els marxaires aquella nit. La ruta va fer-se en el temps previst però sembla ser que a les tendes va haver-hi més gresca del compte i això, l'endemà, diumenge, es notà en les activitats que hi havia preparades. Poques estones després de dinar retornaven a casa més cansats que en altres ocasions...

El dia de Rams a la tarda els Llops/Daines es trobaven a la plaça de l'Església per iniciar la marxa cap a la Font de Coscò. Aquesta sortida pretenia entrenar una mica els nois i noies, de cara al camp de l'estiu (plantar tendes, caminar amb la motxilla a l'esquena, etc.) i les activitats que hi havia preparades, responien a l'objectiu de desvetllar en els nois i noies, el respecte a la natura i la descoberta de l'entorn.

El matí del dilluns dia 5 d'abril, el dedicàrem a la descoberta del poble i dels vegetals que creixien pels voltants del campament; la tarda s'omplí amb els jocs i la preparació del foc de camp en el qual van participar-hi molts pares i altres escoltes més grans, que van venir a visitar-nos.

El dimarts al matí, va ésser dedicat a la neteja de la font i dels seus contorns i a la instal·lació de papereres i cartells que facilitessin la conservació de l'indret, força malmès per les deixalles de tota mena, que hom no es preocupa d'endregar com cal.

Una vegada plegat el camp, vam dinar i, després d'una bona migdiada, vam enfilàr el camí de retorn a la vila.

NOTICIES BREUS

A nivell de l'equip de caps, hem participat darrerament en les trobades per a la preparació del BOOM i en les FO.CA Bàsica II i d'Aprofundiment III i IV a Guardiola, Collbató i Salgar, respectivament. En aquest darrer lloc, vam treballar els dies 16 i 17 d'abril en la programació dels projectes i les activitats per al 3er trimestre del curs, els quals fan referència, sobretot, als camps de l'estiu.

Segueix a bon ritme la preparació del GRAN BOOM a la branca P/C i, darrerament, també a nivell del grup de pares de l'Agrupament; tot fa preveure que la jornada del dia 25 d'abril, serà ben reeixida.

Per acabar aquest espai, volem agrair la col·laboració i les mostres de simpatia, que tota la vila d'Agramunt dispensà el dia de Pasqua, al grup de Caramelles. Moltes gràcies!

Agrupament Escolta d'Agramunt

PER A AQUESTA CAPITAL I PROVINCIA

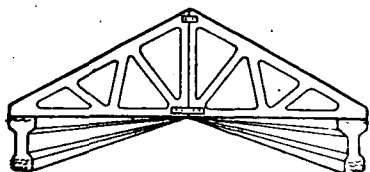
**incorporeu al vostre negoci i milloreu
força els vostres ingressos
en 150.000 pessetes al mes,**

**VENDA DE LLANES
VENDA DE PRENDES DE PUNT
VENDA DE TRICOTUSES**

**Sense posar-hi un cèntim
GUANYEU 150.000 ptes. MENSUALS
Li donarem un total assessorament
financer, publicitari i documental.**

**Escriviu a: SUPERBA-ESPANYA
Muntaner, 269 Tel. 200 91 69
BARCELONA-21**

PRETENSATS

CUNAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel: 39 01 15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell - Lleida

FIBAL

Sastreria i Confeccions per a
Cavaller i Nens

Plaça Pou, 14

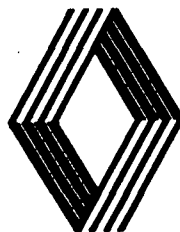
Tel. 39 07 36

Turrones, R.V.

CHOCOLATES *Viladís*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per VICENS - BONET, S. A.

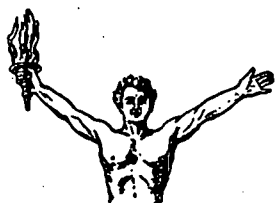

AGENCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Ctra. Artesa - Tàrrrega, Km. 12'800
Tel. 39 03 34 AGRAMUNT

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

Electrodomèstics
VILANOVA

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Tel. 39 08 90

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments

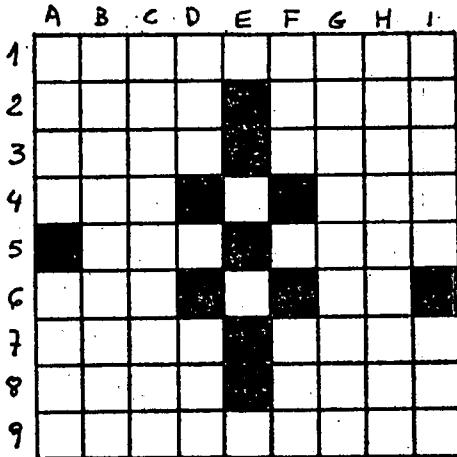
E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

ENCREUATS

HORITZONTALS

1. — Molt freda, gelada.
2. — D'altri, estrany. Fatigar, cansar.
3. — Composicions rimades. El qui contreu matrimoni.
4. — Pare del pare o de la mare. Cinc-cents. Donen, a l'inrevés.

5. — Vocals repetides. A l'inrevés, d'alçària superior a les demés.
6. — Habilitat, destresa a fer certes coses. Símbol químic de l'oxigen. Contracció.
7. — Canal natural. Tenir amor.
8. — Drets, rígits. Acció de vedar.
9. — Qualitat de nasal.

VERTICALS

- A. — Part anterior del cap de l'home. Així sia.
- B. — Relativa o pertanyent a les oliveres.
- C. — Familiarment, coses petites, sense importància.
- D. — Guix, algeps. Vocal. ...r, títol de l'emperador de Rússia.
- E. — Vocal. Cinc-cents. Símbol químic de l'oxigen. Cinquanta.

- F. — A l'inrevés, que no té cap validesa. Vocal. Pare del pare o de la mare.
- G. — Casa consistorial.
- H. — Acció de davallar.
- I. — Desproveïda d'humitat, seca, estèril. Rata.

SOLUCIONS

Arida. Rat. A. Cara. Amén; B. Oliverera; C. Nimble- tats; D. Ges. E. Tsa; E. E. O. L.; F. In- A. Avi; G. Ajustament; H. Davallada; I.

VERTICALS

litat. A. Congelada; 2. Alé. Ujar; 3. Rims. Nu- vi; 4. Avl. D. nad; 5. EEE. atla; 6. Art. O. Al; 7. Meat. Amar; 8. Ert. Veda; 9. Nasa-

HORITZONTALS

ELS REFRANYS DEL MES

MAIG. — Ningú s'alabi del blat, fins que el maig no sigui acabat.

Per Sant Pere Regalat, tot eixut o tot mullat.

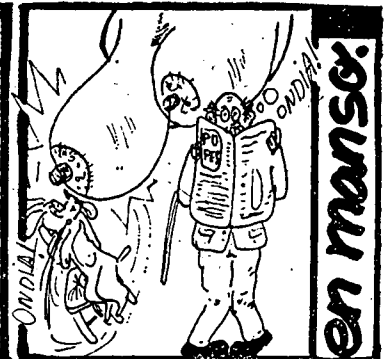
No és bon maig el que no deixa la bassa plena.

CONSELLS i ADVERTIMENTS als PAGESOS

Vinyes i dones formoses, de guardar dificultoses.

Terra negra fa bon blat, terra blanca, el fa fullat.

Qui no vulgui pols que no vagi a l'era.

en mans!

Cooperativa Agropecuària de Guissona

Tel. 550000 (14 línies)
G U I S S O N A

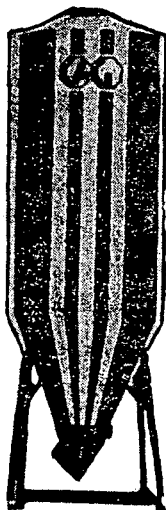
Pinsos Compostos

Escorxador general
Frigorífic

Medicaments i
Assistència Tècnica

Material per a la
Ramaderia

Secció Agrària

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

Ferreteria

MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell AGRAMUNT

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

Sastreria

UNIVERS

Avda. Carlemany, 81

LES ESCALDES
PRINCIPAT D'ANDORRA

FUTBOL

Resultats del mes d'abril

Martinenc 2	—	Agramunt	1
Agramunt 1	—	Artesa de Segre	1
Tàrrega 3	—	Agramunt	2
Agramunt 4	—	Roquetes	0

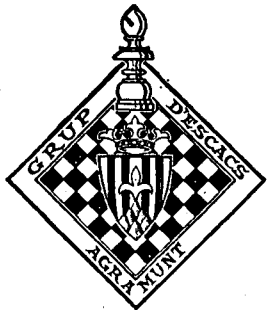
Classificació General

Rubi 51 - Martinenc 47 - Artesa de Segre 39 - Balaguer, Tàrrega Turó Peira 34 - Mollerussa 30 - Oliana 29 - Sant Maur, Mediterrani Poble Sec 28 - Capellades 27 - AGRAMUNT i Sant Cugat 25 Bellcairenc 24 - Vilanova Cami 23 - Martorell 22 - Roquetes 8.

Estem gairebé a les acaballes de l'interessant Campionat de 1.ª Regional. Falten quatre partits i encara no podem assegurar si salvarem la categoria, o si per dissort la perdrem. La facil victòria d'hair, ens dona noves esperances i si es pogués assolir algun positiu en els partits que falten la permanència seria segura. No podem dir que tinguem un mal equip. Es defensen força bé, però crec que els falta velocitat i més decisió d'atac. Hi ha un fet que els honora i és que encara són imbatuts a casa nostra, i un altre que els rebaixa i és que no hem pogut guanyar cap partit fora de casa.

Esperem i confiem que noves victòries ens donaran la permanència a la categoria i que l'experiència i veterania d'enguany ens ajudaran a forjar un equip més eficient i combatiu que ens doni dies de bon futbol i glòria pels nostres colors i per la nostra ben-volguda Vila.

Jaume Brils

ESCACS

S'ha celebrat a Barcelona el campionat individual juvenil de Catalunya - Sistema Suis - amb un total de 48 jugadors, dels quals, quatre eren de les comarques de Lleida, i entre ells hi figuraven Borges

i Giménez III del nostre Grup. Ens podem sentir ben satisfets que dos Agramuntins, per mèrits propis, es classifiquessin per segon any consecutiu al certamen regional.

En quan a la seva actuació, ha estat regular, logrant: Borges 3 1/2 punts i Giménez 3, sobre vuit de possible puntuació, bastant normal en aquesta contesa.

També han finalitzat a Lleida capital, els campionats provincials individuals lliures d'edat, en els quals, hi prenen part alguns jugadors del nostre equip.

A segona categoria entre 26 jugadors n'ha sortit guanyador invicte, Laureà Giménez (Agramunt) amb 7 punts, seguit de Segòvia (Lleida) i Borges (Agramunt) ambdós amb 6 punts que, juntament amb els que han lograt, 5 1/2 punts, pugen a primera categoria individual.

I a tercera, que hi participaven 20 escaquistes, el tercer lloc, l'ha aconseguit Jordi Cunyat (Agramunt) amb 5 1/2 punts, que ascendeix a segona.

Pauli Ribera

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

MES D'ABRIL

NAIXEMENTS

Agnès Penella i Baró	dia 2
Diana Serra i Galceran	dia 3
Victor Areny i Vargas	dia 21
Màrius Vicens i Jovell	dia 24

MATRIMONIS

Enric Gasque i Montolio, amb Carme Saiz i Cifuentes	dia 27
Xavier Burgués i Borràs, amb Amàlia Prados i Camardons	dia 18

DEFUNCIONS

Lluïsa Miró i Granés, 83 anys	dia 2
-------------------------------	-------

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES D'ABRIL

Dia	1	4	litres m. ²
-	16	18	-
-	19	5	-
Total	27		litres m. ²

L'observador: Deudat Pont

AGRO-SIÓ, S. A.

Al servei de la pagesia d'Agramunt i comarca

Cereals, Adobs, Llavors, Herbicides, Insecticides i Pinsos

Ctra. d'Artesà Tel. 39 06 62 AGRAMUNT

TALLER

Jordi Padullés

FUSTERIA METAL·LICA
Instal·lacions per a Granges
Reparació de tota classe de
Maquinària Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell AGRAMUNT

JOIERIA - RELLOTGERIA
Articles de Caça i Esport

Esteve Plagues

ELECTRODOMESTICS
Representant de les Màquines de Cosir
ALFA I REFREI

Carrer Sió, 21 AGRAMUNT Tel. 390261

FUNERARIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

TALLERS

Joan Jové i Solé

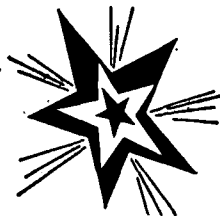
Especialitzats amb Soldadura, Sensfins,
Treballs de Torn, Serralleria en general

Portes basculants i tota classe de treballs en
Fusteria d'Alumini

Tel. 390601 Pressupostos sense compromís
Carrer del Clos, s/n. AGRAMUNT

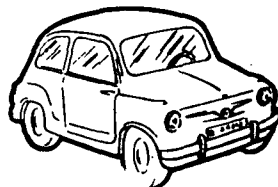
Fruites Serra

**JOGUINES
OBJECTES
REGALS**

l'Ultima Novetat

Sant Joan, 22 — Tel. 39 06 57

Planxisteria

Carrer del Firal
Tel. 39 06 69
AGRAMUNT

SANS

INDUSTRIAS PADULLES/SORRIBES S.A.

SITGES per emmagatzemar pinsos, farines, ciments
i cereals VIS-SENSFINS transportadors i
elevadors de diferents mides i potències
Polígon, s/n. Tels. 39 06 06—39 06 25 AGRAMUNT

Fes bé... (2)

En l'article anterior insinuava que el refrany que comento em sembla no sols incomplet, sinó, fins i tot, malèfic. D'això parlaré avui.

Torno a dir que la reflexió present va adreçada als cristians que diem «practicants»: aquelles persones que accepten in totum (dogma i moral) el Cristianisme com a norma suprema de vida, individualment i comunitàriament.

Començaré per fer notar que l'adagi que analitzo sol tenir, a la boca i a la ment dels que el citen, un sentit d'irreligiositat, si no d'irreligiositat; vol ser una afirmació de la tesi que ni Déu ni la Fe ens fan cap falta; per això... «fes bé... que altre sermó no et cal». En aquesta segona part (la subratllada) rau, crec, la malícia de la dita.

Que per què? Per això: perquè redueix l'home a la condició de simi més o menys afaitat.

Tots els cristians sabem que la preeminència de l'home al món no prové pas del fet que l'espècie humana sigui la més evolucionada biològicament (cosa que, per altra banda, potser està per veure); el que ens dona categoria és la transcendència, la nostra vinculació a la Divinitat; amb tot el que comporta aquesta circumstància única.

Ja dintre d'aquest marc, el primer que apareix és la total i absoluta primacia de Déu. Ell és, del tot, el «Número u»: plenament sobirà, plenament Senyor, plenament... tot: DEU! I tota creatura, la Humanitat inclosa, li és *deutora* d'obediència total, d'acatament absolut, d'adoració plena. I Ell mateix, Déu, ha palesat ben clarament quins són els seus criteris, quina la seva voluntat. I és per aquests viarany, marcats per Ell mateix, que cal caminar, *perquè Ell ho vol així*. De manera que defugir les normes divines és negar a Déu un dret, per tant, és *cometre una injustícia*. Així que l'observança dels preceptes divins, encara que es refereixin a actituds no directament relacionades amb el Senyor (per exemple, la caritat fraterna, l'honor degut als pares, etc.), són sempre, per a un cristià conscient, un acte d'adoració; sí, d'adoració, de culte, ja que hom fa o no fa el que sigui, com a conseqüència del reconeixement de la suprema sobirania de Déu: PER AIXO obeeix; PER AIXO acata el que està manat per Déu; perquè sap que Ell té dret a ser obeït. Aquesta actitud és, per al cristià, *normal*; la contrària és, senzillament, el que en diem un pecat; un tort fet a Déu.

Obeir-lo és, *només*, ser just. Es allò que digué Jesús: «quan haureu fet totes les coses que us han estat manades, digueu: som servents inútils; hem fet allò que *haviem de fer*».

Fer el que Déu mana, doncs, és una obligació; i encara que, repeteixo, no es refereixi a Ell directament, aquesta submissió als preceptes serà tinguda com un gest d'acatament, d'adoració; fins a tant que, per exemple, el nostre comportament amb els altres. Ell el considerarà com a observat envers la seva pròpia persona; és a dir, que fer el bé a qualsevol proïsme és igual que fer-lo a Déu mateix; negar el bé a qui sigui, equival a negar-lo al propi Senyor. Resumint: fer bé i no fer mal és, per a un cristià correcte, un acte de culte. Culte, per altra banda, *degut a Déu en justícia*.

Per tot això parlava jo de la malícia del nostre refrany, si el que hom pretén a l'usar-lo és excloure Déu i els seus drets sobirants.

Sempre que Déu sigui exclòs dels nostres actes o de les nostres intencions (exclòs, s'entén, de manera explícita, conscient) es comet INJUSTICIA (així, amb majúscules).

Per aquesta raó, perquè sembla que l'adagi que comento foragita (i, millor, sembla que s'hi oposa) la intencionalitat religiosa, cultural, del nostre viure, és pel que crec que ens trobem davant d'una idea que bé pot ser titllada, a més a més de manca, d'impia.

RAMON ESCUE I PUJOL

Electricitat

Jaume Amedes

Instal·lacions i Reparacions
de tota mena

Tel. 39 03 36

Carrer del Clos

AGRAMUNT

L' Ajuntament Informa

VISITA OFICIAL

El proper dia 5 de juny visitarà oficialment la nostra Vila l'Honorable President de la Generalitat Sr. Jordi Pujol i Soley, amb motiu de la inauguració del Poliesportiu. Durant la seva estada entre nosaltres, li seran mostrades al Sr. President, altres realitzacions municipals així com se li exposaran els diferents projectes que la Corporació té actualment en estudi i en tramitació de realització.

OBRES

Han finalitzat els treballs de pavimentació, aigua i clavegueres en les diferents places i carrers corresponents al pressupost extraordinari d'obres de 1.981 que comprenien les places de la Dula, Pare Gras, Amball, Hospital i Om i els carrers de la Muralla i Estudis Vells.

NOUS PROJECTES

Han estat aprovats pel Plenari del mes d'abril, els projectes de pavimentació dels carrers del Firal, Pas de Ronda, Travessia de Sant Joan, Corriol del Forn, Verge dels Socors i les voreres de l'avinguda de Jaume Mestres. Aquestes obres entraran en el pressupost d'inversions corresponent a l'any 1.982 que actualment s'està redactant. En complir-se aquests projectes quedaran pavimentats tots els carrers i places del que podríem denominar casc antic o l'Agramunt històric.

JORNADA CULTURAL

Organitzat pel Consell Municipal del Patrimoni d'aquest Ajuntament, el dia 9 de maig tingué lloc la XI Trobada del Grup de Recerques de les Terres de Ponent en la que hi participaren nombrosos estudiosos de les nostres comarques així com tres membres del Consell, els senyors Joan Puig, Lluís Pons i Guillem Viladot.

JORNADES CULTURALS DE PRIMAVERA

Al llarg dels mesos d'abril i maig, s'han anat desenvolupant els actes programats per la Regiduria de Cultura i el Consell Municipal de Normalització i dels quals trobarà el lector àmplia informació en altres seccions de SIO.

BATEIG

A proposta del Claustre de Professors de l'Institut de Batxillerat de la nostra vila que presentà una terna de noms —Sant Jordi, Ribera del Sió i Ferrer i Guardia—, el Ple de la Corporació acordà la denominació de Ribera del Sió, pel nostre primer centre d'ensenyament.

INSTAL·LACIONS ESPORTIVES

Han estat lliurades a la Direcció General de l'Esport de la Generalitat, les primeres certificacions d'obra de les piscines per tal que ens sigui abonada la subvenció de dites instal·lacions, que assoleixen la quantitat de 8.200.000 ptes. a fons perdut. La subvenció per a la pista poliesportiva correspon a l'exercici de 1.982 i encara no ha estat confirmada oficialment la quantia de la subvenció.

ACORDS DIVERSOS

Adquirir compromís d'aportar la part del B. C.L.E. del Pla d'Obres i Serveis 1.981.

Sol·licitar de la Diputació la inclusió en el Pla de Reemissors de T.V. i Freqüència Modulada.

Fixar el mes de juny com a període de cobrament de les exaccions municipals de 1.982.

PRESSUPOST ORDINARI PER A L'EXERCICI DE 1.982 (RESUM)

INGRESSOS

Quota fixa Contribució Rústica	1.600.000
Quota fixa Contribució Urbana	4.100.000
Llicència Fiscal Impost Industrial	5.034.517
Impost increment valor dels terrenys	3.700.000
Imp. Ren. Treb. Pers. i altres	162.000
Impostos Circulació de vehicles	3.400.000
Impostos Publicitat i caça	109.986
Llicències urbanístiques	2.200.000
Llicències obertura d'establiment	250.000
Abastament d'aigües	3.100.000
Recollida d'escombraries	1.350.000
Escorxadors	300.000
Entrada de vehicles	200.000
Llocs ocupats via pública	360.000
Rielles, pals, cables	900.000
Participació al Fons Nacional de Coop. Municipal	13.611.017
Interessos	157.900
Participació Taxa Estatal sobre Jocs d'atzar	800.000
Cemetiri	150.000
Clavegueram	195.000
Bàscula pública	160.000
Altres impostos menors quantia (total)	900.680
Imprevistos i indeterminats	258.900
TOTAL	43.000.000

DESPESES

Sous, graus, pagues extres, Personal contractat, assegurances socials, despeses de representació, Quota MUNPAL, etc.	21.344.164
Conservació i reparació edificis i dependències municipals	876.000
Material d'oficina, eines brigada i maquinària	620.000
Fluid enllumenat públic i força motriu	1.700.000
Dotacions per a nous serveis	365.000
Dietes i locomoció	270.000
Zones verdes, xarxa d'aigües i clavegueres, senyalització	670.000
Vehicles municipals: combustible i assegurances i reparació	470.000
Festes populars, subvencions a entitats i serveis de funcionament	1.390.000
Aportació Pressupost d'inversions	8.063.437
Interessos i amortitzacions B.C.L.E.	4.273.682
Avançaments reintegrables Diputació i Amortitzacions B.C.L.E.	667.469
Conservació i reparació xarxes aigua, clavegueres, llum i vies públiques	700.000
Servei Mecanització padró	250.000
Uniformes i vestuaris	145.000
Resum d'altres capítols	1.195.248
TOTAL	43.000.000

LLICÈNCIES D'OBRES

A Pau Garrido i Rodríguez, per arrebossar la façana i obres interiors, en la casa situada a la Ronda dels Comtes d'Urgell.

A Jaume Jovell i Marsà, per col·locar una porta metàl·lica, al garatge situat al Raval de Puigverd.

A Sebastià Albareda i Vilardosa, retirar runes i netejar el pati situat al Cr. de Sió.

A Albert Regany, per obres al seu xalet i granges, en la ctra. de Cervera.

A Vicenç Castellà i Ribalta, per pintar la façana en la casa situada al Cr. del Clos.

A Josep Boncompte i Jové, per pintar la façana en la casa de l'Avgda. d'Agustí Ros.

A Enric Omedes i Codina, per arrebossar els baixos de la casa, al Cr. del Clos.

A Joaquim Carbó i Solsona, per retirar les runes i netejar el solar de la Ctra. d'Artesa.

A Magdalena Fa i Solans, obres interiors en la casa de l'Avgda. de Marià Jolonch.

A Maria Vila i Roqué, per arreglar el balcó de la casa situada en l'Agregat de Mafet d'Agramunt.

A Joan Viladomat i Almarcha, per obres interiors als seu xalet de la Urbanització Verge dels Socors.

A Mercè Trias, per arreglar la teulada en la casa de la Traversia del Cr. de Vilavella.

A Felip Amigó i Puigpinós, per ampliar fines ra en la casa de Cr. de la Carbassa.

A Pere Gené i Solà, per arrebossar i pintar la façana en la casa del Raval de Puigverd.

A Josep Pedrós i Pampalona, per realitzar obres interiors, en la tenda del Cr. de la Sabateria.

A Josefina Bragat i Castellà, per canviar la porta principal en la casa de l'Avinguda de Marià Jolonch.

A Rosa Torres i Granés, per obres interiors i exteriors al local de la casa de l'Avinguda de Jaume Mestres.

A Ramon Roça i Sala, per construir un magatzem en la fàbrica situada a la Ronda dels Comtes d'Urgell.

A Eusebi Guimet i Berengueres, per col·locar un rètol lluminós a l'edifici de l'Avgda. de Jaume Mestres.

GUALS PERMANENTS

A Ricard Ros i Llauder, per una placa de gual al seu garatge de l'Avgda. de Jaume Mestres.

ALTRES LLICENCIES

Als Germans Palacios Bastarras, drets sobre el ninxol sol·licitat.

A Jaume Pintó i Prado, per instal·lar un camió-xurreria, al local dels Estudis Nous.

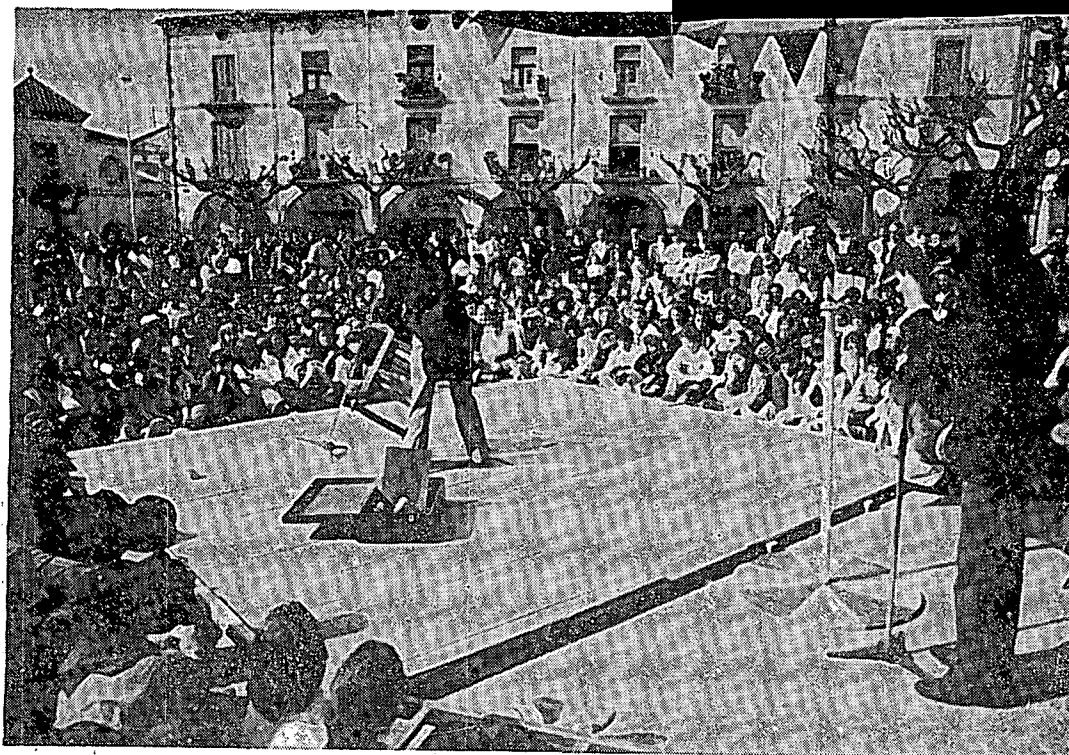
Visita Oficial del President de la Generalitat

El proper dia 5 de juny de 1982, el Molt Honorable President de la Generalitat, senyor Jordi Pujol i Soley, visitarà oficialment la nostra Vila.

L'arribada serà a les 5 de la tarda a la Casa de la Vila on serà rebut per la Corporació i autoritats provincials. A continuació, i després d'una reunió de treball, seran mostrats als senyors President i acompanyants, diversos indrets de la Vila, així com diferents obres.

A 2/4 de 7, el President inaugurarà el Polisportiu Municipal i posteriorment presenciàrà diverses proves esportives.

Maig de 1982

Els guanyadors del Certamen Literari recolliren els premis en el transcurs de la vetllada teatral del dia de Sant Jordi.

Foto: J. M.ª Pijuan

La tarda del dia 25, dins els actes de les Jornades Culturals de Primavera, es celebrà un animat cercavila i espectacle infantil que, tal com mostra la fotografia fou molt concorregut.

Foto: R. Creus

UN CONTE ÀRAB

per Guillem Viladot

Podria ser que aquest conte ja el conegués-siu. Però m'agrada tant que, no puc resistir el goig de tornar-lo a explicar, un cop més. Diu així.

Una vegada hi havia un pare de família

Aquells tres germans van quedar molt agraïts al mestre i li van fer tota mena de reverències i de fineses.

El camell del mestre era un camell de molt bon veure, de tal manera que quan el van tenir barrejat amb els altres, destacava per la seva estatura i per la seva elegància en moure's. En cap moment, no el van perdre de vista.

Amb aquesta incorporació d'un camell més, al petit ramat que havien hereditat del pare, els tres hereus van tornar a fer comptes. Aleshores, es van adonar que tenien divuit camells. I van començar a fer les operacions que calia per resoldre el repartiment.

Al gran, li van tocar nou camells, que era la meitat de divuit. Al segon fill li van tocar sis camells, que era la tercera part de divuit. I al més petit li van tocar dos camells, que era just la novena part de divuit. I van sumar: nou més sis són quinze, més dos són disset. I encara els sobrava un camell: el camell del mestre.

Es clar que no. La meitat de disset camells, és vuit i mig i, això, aniria en contra la voluntat del nostre pare.

— Com tampoc no és possible treure'n la novena part.

— Aleshores, què farem?

— Jo proposo consultar algú.

— D'acord; podríem anar a veure el mestre.

El mestre, era un home ja vell i de molt prestigi. El van anar a saludar i li van explicar el problema que els havia plantejat el testament. El mestre es quedà una estona pensatiu, al final de la qual va dir:

— Mireu: jo tinc un camell; emporteu-se'l i torneu a fer comptes. Si en sortiu i us sobra alguna cosa, jo la rebré amb molt de gust. Però no us hi capfiqueu massa.

Satisfets per haver pogut resoldre un assumpte tan intrincat, els tres fills se'n van anar a tornar el camell al seu propietari. I tot van ser remerciaments. El mestre se'ls quedà observant i es va complaure amb la seva joia. Després, quan ja eren a punt d'anar-se'n, el mestre els féu aquesta petita observació.

— La solució al vostre problema no ha estat per obra de màgia, ni meva, ni del meu camell. Sinó que s'ha produït un procés matemàtic molt interessant. Ara, en tornar a casa vostra, heu de descobrir la seva raó.

Però els tres fills ja tenien repartida l'herència i mai més no es van preocupar de quina havia estat la manera de com les matemàtiques havien resolt el problema que els havia deixat el seu pare.